

Ebangedi ya Mmuso wa Modimo

KE tharollo!

**Na o a lemoga gore Jesu o boletše gore bofelo bo ka se tle go fihlela ge
Mmušo wa Modimo o bolelwa lefaseng e le hlatse?**

**“Phiri le yona e tla dula le kwana ... Di ka se gobatše goba tša senya
thabeng ya ka ye kgethwa ka moka, Gobane lefase le tla tlala tsebo ya
Morena Bjalo ka ge meetse a khupetša lewatle.” (Jesaya 11:6, 9)**

Ka

Bob Thiel, e lego Ph.D.

Ebangedi ya Mmuso wa Modimo

KE tharollo!

Ka Bob Thiel, e lego Ph.D.

Tokelo ya ngwalollo e ileditšwe ©2016/2017/2018/2019/2022 ka Dipuku tša Nazarene. Kgatišo 1.5. Pukwana yeo e tšweleditšwego bakeng sa *Kereke ya Modimo e Tswelang pele* le Bahlahlami, e lego sole ya koporasi. 1036 W. Grand Avenue, Lebopong la Grover, California, 93433, U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Ke ka baka la'ng batho ba sa kgone go rarolla mathata a lona?

Naa o a tseba gore dilo tsa mathomo le tsa mafelelo tseo Bibele e bontshago gore Jesu a rere ka tsona di be di tshwenyega Ebanged ya Mmuso wa Modimo?

Na o a tseba gore Mmušo wa Modimo e be e le wo o gateletšwego ke baapostola le bao ba ilego ba ba latela pele?

Na Mmušo wa Modimo ke motho wa Jesu? Naa mmuo wa Modimo Jesu o phela bophelo bja gagwe ka go rena bjale? Na Mmušo wa Modimo ke mohuta o itšego wa mmušo wa kgonthe wa nakong e tlogo? Na o tla dumela seo Beibele e se rutago?

Mmušo ke eng? Feela Mmušo wa Modimo ke eng? Beibele e ruta'ng? Kereke ya pele ya Bokriste e be e ruta eng?

Na o a lemoga gore bofelo bo ka se tle go fihlela ge Mmušo wa Modimo o bolelwa lefaseng e le hlatse?

Seswantšho se se lego letlakaleng la ka pele se bontšha kwana e robetše fase le phiri bjalo ka ge e hlamilwe ke Burdine Printing and Graphics. Seswantšho seo se lego letlakaleng la ka morago ke karolo ya moago wa mathomo wa Kereke ya Modimo kua Jerusalema wo o tšerwego ka 2013 ke Ngaka Bob Thiel.

DITENG

- 1. Na botho bo na le ditharollo?**
- 2. Jesu o ile a rera Ebangedi efe?**
- 3. Na Mmušo wa Modimo o be o tsebja**

Testamenteng ye Tala?

- 4. Na Baapostola ba ile ba ruta Ebangedi ya Mmušo?**
- 5. Methopo ka ntle ga Testamente ye Mpsha e be e
ruta Mmušo wa Modimo**
- 6. Dikereke tša Gerika le Roma di ruta gore Mmušo o
Bohlokwa, Eupša...**
- 7. Ke ka baka la'ng Mmušo wa Modimo**

Tshedimošo ya go Ikgokaganya

1. Na botho bo na le ditharollo?

O mundo enfróntase a moitos problemas.

Moita xente ten fame. Moita xente está oprimida. Moita xente enfróntase á pobreza. Moitas nacións están en grave débeda. Os nenos, incluídos os non nados, sofren abusos. As enfermidades resistentes aos medicamentos preocupan a moitos médicos. As principais cidades industriais teñen o aire demasiado contaminado para ser saudable. Varios políticos ameazan con guerra. Os ataques terroristas seguen ocorrendo.

Poden os líderes mundiais solucionar os problemas aos que se enfronta a humanidade?

Moitos pensan que si.

Nova Axenda Universal

O 25 de setembro de 2015, tras un discurso principal do Papa Francisco do Vaticano, as 193 nacións das Nacións Unidas (ONU) votaron a favor de implementar os "17 Obxectivos de Desenvolvemento Sostible" do que ás veces se denominou a *Nova Axenda Universal*. Estes son os 17 obxectivos da ONU:

Obxectivo 1. Poñer fin á pobreza en todas as súas formas en todas partes

Obxectivo 2. Poñer fin á fame, conseguir a seguridade alimentaria e mellorar a nutrición e promover a agricultura sostible

Obxectivo 3. Garantir unha vida saudable e promover o benestar para todos en todas as idades

Obxectivo 4. Garantir unha educación de calidade inclusiva e equitativa e promover oportunidades de aprendizaxe ao longo da vida para todos

Obxectivo 5. Consegir a igualdade de xénero e empoderar a todas as mulleres e nenas

Obxectivo 6. Garantir a dispoñibilidade e xestión sostible da auga e do saneamento para todos

Obxectivo 7. Garantir o acceso a unha enerxía accesible, fiable, sostible e moderna para todos

Obxectivo 8. Promover un crecemento económico sostido, inclusivo e sostible, o emprego pleno e produtivo e o traballo decente para todos.

Obxectivo 9. Construír infraestruturas resilientes, promover unha industrialización inclusiva e sostible e fomentar a innovación

Obxectivo 10. Reducir a desigualdade dentro e entre os países

Obxectivo 11. Facer que as cidades e os asentamentos humanos sexan inclusivos, seguros, resilientes e sostibles

Obxectivo 12. Garantir pautas de consumo e produción sostibles

Obxectivo 13. Adoptar medidas urxentes para loitar contra o cambio climático e os seus impactos

Obxectivo 14. Conservar e utilizar de forma sostible os océanos, os mares e os recursos mariños para o desenvolvemento sostible

Obxectivo 15. Protexer, restaurar e promover o uso sostible dos ecosistemas terrestres, xestionar de forma sostible os bosques, loitar contra a desertificación e deter e reverter a degradación da terra e frear a perda de biodiversidade.

Obxectivo 16. Promover sociedades pacíficas e inclusivas para o desenvolvemento sostible, proporcionar acceso á xustiza para todos e construír institucións eficaces, responsables e inclusivas a todos os niveis.

Obxectivo 17. Fortalecer os medios de implementación e revitalizar a asociación mundial para o desenvolvemento sostible

Suponse que esta axenda estará plenamente implementada en 2030 e tamén se denomina *Axenda 2030 para o Desenvolvemento Sostible* . Ten como obxectivo resolver as enfermidades que enfronta a humanidade mediante a regulación, a educación e a cooperación internacional e interreligiosa. Aínda que moitos dos seus obxectivos son bos, algúns dos seus métodos e obxectivos son malos (cf. Xénese 3:5). Esta axenda, tamén, é coherente coa encíclica *Laudato Si do Papa Francisco* .

A "Nova Axenda Universal" podería chamarse "Nova Axenda Católica", xa que a palabra "católica" significa "universal". O papa Francisco chamou a adopción

da *Nova Axenda Universal* "un importante sinal de esperanza".

Como seguimento do acordo da ONU, houbo unha reunión en París en decembro de 2015 (titulada oficialmente 21ª Conferencia das Partes da Convención Marco das Nacións Unidas sobre o Cambio Climático). O papa Francisco tamén eloxiou ese acordo internacional e aconsellou ás nacións "que sigan coidadosamente o camiño por diante e cun sentido de solidariedade cada vez maior".

Case toda a nación do mundo aceptou os acordos de París, que tiñan obxectivos ambientais específicos e compromisos financeiros. (Entón o presidente dos Estados Unidos, Barack Obama, asinou un documento para comprometer a EE. UU. a iso en 2016, pero en 2017, o presidente dos Estados Unidos, Donald Trump, afirmou que os Estados Unidos NON aceptarían os acordos de París acordados. Isto causou indignación internacional e axudou a illar a EE. de Europa e de moitas outras partes do mundo.) O Papa Francisco afirmou máis tarde que a humanidade "caerá abaixo" se non fai os seus cambios relacionados co clima.

Aínda que ninguén quere respirar aire contaminado, pasar fame, empobrecerse, estar en perigo de extinción, etc., os intentos humanos resolverán os obxectivos da axenda 2030 das Nacións Unidas e/ou os acordos de París os problemas aos que se enfronta a humanidade?

O historial das Nacións Unidas

As Nacións Unidas formáronse e establecéronse o 24 de outubro de 1945, despois da Segunda Guerra Mundial, co fin de evitar outro conflito deste tipo e tratar de promover a paz no mundo. Na súa fundación, a ONU contaba con 51 estados membros; agora hai 193.

Houbo centos, se non miles, de conflitos en todo o mundo desde que se formaron as Nacións Unidas, pero aínda non tivemos o que se podería cualificar como a terceira guerra mundial.

Algúns cren que a cooperación internacional como as Nacións Unidas pretende promover, combinada co tipo de axenda interreligiosa e ecuménica que o Papa Francisco e moitos outros líderes relixiosos están tentando promover , traerá paz e prosperidade.

Non obstante, o historial das Nacións Unidas para facelo non foi bo. Ademais dos numerosos conflitos armados desde que se formaron as Nacións Unidas, varios millóns están famentos, refuxiados e/ou desesperadamente pobres.

Hai máis dunha década, as Nacións Unidas propuxéronse aplicar os seus *Obxectivos de Desenvolvemento do Milenio* . Tiña oito "obxectivos de desenvolvemento", pero isto non tivo éxito, mesmo segundo a propia ONU. Así, en 2015 adoptáronse os seus chamados "17 Obxectivos de Desenvolvemento Sostible". Algúns son optimistas. Algúns considéranos unha fantasía utópica.

En canto á utopía, o 6 de maio de 2016, o papa Francisco dixo que soñaba cunha utopía europea humana que a súa igrexa podería axudar a alcanzar ese continente. Porén, o soño do Papa será un pesadelo (cf. Apocalipse 18).

Pode haber algo de cooperación e éxito, pero...

O Merriam Webster's Dictionary afirma que a utopía é "un lugar imaxinario no que o goberno, as leis e as condicións sociais son perfectas". A Biblia ensina que a humanidade non pode resolver os seus problemas por si mesma:

²³ Señor, sei que o camiño do home non está en si mesmo; Non está no home quen camiña a dirixir os seus propios pasos. (Xeremias 10:23, NKJV en todo a menos que se indique o contrario)

A Biblia ensina que a cooperación internacional fracasará:

¹⁶ A destrución e a miseria están nos seus camiños; ¹⁷ E o camiño da paz non coñeceron. ¹⁸ Non hai medo de Deus ante os seus ollos. (Romanos 3:16-18)

Porén, moitos humanos están a traballar na súa visión dunha sociedade utópica e mesmo ás veces intentan implicar a relixión. Pero case ninguén está disposto a seguir os camiños do único Deus verdadeiro. Non é que non haxa avances cara a ningún dos obxectivos das Nacións Unidas ou do Vaticano. Haberá algúns (e moitos dos goles son bos), así como algúns contratempos.

En realidade, e probablemente despois dun conflito masivo, acordarase e confirmarase un tipo de acordo de paz internacional (Daniel 9:27). Cando o sexa, moitos tenderán falsamente a crer que a humanidade producirá unha sociedade máis pacífica e utópica.

Moitos serán absorbidos por tal "progreso utópico" internacional (cf. Ezequiel 13:10), así como por varios signos e marabillas (2 Tesalonicenses 2:9-12). Pero a Biblia di que tal paz non durará (Daniel 9:27; 11:31-44), a pesar do que os líderes poidan afirmar (1 Tesalonicenses 5:3; Isaías 59:8).

A idea de que, á marxe de Xesús (cf. Xoán 15:5; Mateo 24:21-22), a humanidade pode traer utopía nesta "idade actual do mal" é un falso evanxeo (Gálatas 1:3-10).

Se a humanidade por si soa é totalmente incapaz de producir verdadeiramente a utopía, é posible algún tipo de utopía?

Si.

O Reino de Deus fará que este planeta e, máis tarde, toda a eternidade, sexa fantásticamente mellor.

2. Jesu o ile a rera Ebangedi efe?

A Biblia ensina que unha sociedade utópica, chamada Reino de Deus, substituirá aos gobernos humanos (Daniel 2:44; Apocalipse 11:15; 19:1-21).

Cando Xesús comezou o seu ministerio público, comezou predicando o **evanxeo do Reino de Deus** . Aquí está o que informou Mark:

¹⁴ Despois de que Xoán foi encarcerado, chegou Xesús a Galilea predicando o evanxeo do reino de Deus, ¹⁵ e dicindo: "Cumpriuse o tempo e o reino de Deus está próximo. Arrepentídevos e cre no Evanxeo" (Mc 1,14-15).

O termo evanxeo, procede da palabra grega transliterada como *euangelion* , e significa "boa mensaxe" ou "boa nova". No Novo Testamento, a palabra inglesa "reino", relacionada co reino de Deus, menciónase aproximadamente 149 veces na NKJV e 151 na Biblia de *Douay Reims* . Proven da palabra grega transliterada como *basileia* que significa o reino ou reino da realeza.

Os reinos humanos, así como o reino de Deus, teñen un rei (Apocalipse 17:14), cobren unha área xeográfica (Apocalipsis 11:15), teñen regras (Isaías 2:3-4; 30:9) e teñen temas (Lucas 13:29).

Aquí está a primeira ensinanza pública de Xesús que rexistra Mateo:

²³ E Xesús percorreu toda Galilea, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino (Mateo 4:23).

Mateo tamén rexistra:

³⁵ Entón Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino (Mateo 9:35).

O Novo Testamento mostra que Xesús reinará para sempre:

³³ E reinará sobre a casa de Xacob para sempre, e o seu reino non terá fin (Lucas 1:33).

Lucas rexistra que o propósito que Xesús foi enviado foi predicar o Reino de Deus. Fíxate no que Xesús ensinou:

⁴³ Díxolles: "Debo predicar o reino de Deus tamén ás outras cidades, porque para iso fun enviado" (Lucas 4:43).

Xa escoitaches iso predicar? Algunha vez te decataches de que o propósito de Xesús para ser enviado era predicar o Reino de Deus?

Lucas tamén rexistra que Xesús *foi* predicar o Reino de Deus:

¹⁰ E os apóstolos, cando volveron, contáronlle todo o que fixeran. Despois colleunos e marchou en privado a un lugar deserto da cidade chamada Betsaida. ¹¹ Pero cando a xente o soubo, seguírono; e recibíunos e faloulles sobre o reino de Deus (Lucas 9:10-11).

Xesús ensinou que o Reino de Deus debería ser a máxima prioridade para aqueles que o seguirían:

³³ Pero busca primeiro o reino de Deus e a súa xustiza (Mateo 6:33).

³¹ Pero busca o reino de Deus, e todas estas cousas seranche engadidas. ³² Non teñas medo, rabaño pequeno, porque o teu Pai gustou de darche o reino (Lucas 12:31-32).

Os cristiáns deben buscar PRIMEIRO o Reino de Deus. Fan isto facendo desta a súa máxima prioridade ao vivir como Cristo quere que vivan e agardando o seu regreso e reino. Porén, a maioría dos que profesan a Cristo, non só non buscan primeiro o Reino de Deus, senón que nin sequera saben o que é. Moitos tamén cren falsamente que estar

involucrado na política mundana é o que Deus espera dos cristiáns. Ao non entender o reino de Deus, non o fan

vivir agora como deberían ou entender por que a humanidade é tan defectuosa.

Teña en conta tamén que o reino será dado a un pequeno rabaño (cf. Romanos 11:5). Fai falta humildade para estar disposto a formar parte do verdadeiro rabaño pequeno.

O Reino de Deus aínda non foi establecido na Terra

Xesús ensinou que os seus seguidores deben orar polo reino que vén, polo que non o posúen xa:

⁹ O noso Pai dos ceos, santificado sexa o teu nome. ¹⁰ Chega o teu reino. Fágase a túa vontade (Mateo 6:9-10).

Xesús enviou os seus discípulos a predicar o Reino de Deus:

¹ Entón convocou aos seus doce discípulos e deulles poder e autoridade sobre todos os demos e para curar enfermidades. ² Enviounos a predicar o reino de Deus (Lucas 9:1-2).

Xesús ensinou que só a súa presenza non era o reino, xa que entón o reino non estaba establecido na Terra, xa que por iso fixo o que entón non expulsou demos no seu nome:

²⁸ Pero se eu boto fóra demos polo Espírito de Deus, certamente o reino de Deus veu sobre vós (Mateo 12:28).

O verdadeiro reino está no futuro, nin está aquí agora como mostra Marcos:

⁴⁷ E se o teu ollo te fai pecar, sácao. É mellor que entres no reino de Deus cun só ollo, en lugar de ter dous ollos, ser botado... (Marcos 9:47).

²³Xesús mirou ao redor e díxolles aos seus discípulos: "Que difícil é para os que teñen riquezas entrar no reino de Deus!" ²⁴ E os discípulos quedaron abraiados coas súas palabras. Pero Xesús respondeu de novo e díxolles: "Fillos, que difícil é para os que confían nas riquezas entrar no Reino de Deus! ²⁵ É máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla que un rico entrar no reino de Deus" (Marcos 10:23-25).

²⁵De certo dígovos que xa non berei máis do froito da vide ata ese día no que o beba novo no reino de Deus» (Marcos 14:25).

⁴³ Xosé de Arimatea, un destacado membro do consello, que agardaba o reino de Deus, chegando e tomando valor... (Marcos 15:43).

Xesús ensinou que o reino non é agora parte deste mundo actual:

³⁶ Xesús respondeulle: "O meu reino non é deste mundo. Se o meu reino fose deste mundo, os meus servos loitarían para que eu non fose entregado aos xudeus; pero agora o meu reino non é de aquí" (Xoán 18:36).

Xesús ensinou que o reino virá despois de que El volva como o seu Rei:

³¹ "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os santos anxos con el, entón sentarase no trono da súa gloria. ³² Todas as nacións reuniranse diante del, e separaraas unhas das outras, como un pastor separa as súas ovellas das cabras. ³³ E poñerá as ovellas á súa dereita, e as cabras á esquerda. ³⁴ Entón o Rei dirá aos que están á súa dereita: 'Ven, benditos do meu Pai, herdade o reino preparado para vós desde a creación do mundo (Mateo 25:31-34).

Xa que o Reino de Deus non está aquí, non veremos unha utopía real ata despois de que se estableza. Como a maioría non entende o reino de Deus, non comprenden como funciona o seu amoroso goberno.

O Reino de Deus non chegará "ata que entre a plenitude dos xentís" (Romanos 11:25), e iso aínda non aconteceu.

Como dixo Xesús que era o reino?

Xesús deu algunhas explicacións de como é o Reino de Deus:

²⁶ E dixo: "O reino de Deus é coma se un home espallase a semente no chan, ²⁷ e durmir de noite e erguerse de día, e a semente xermolase e medrase, el mesmo non sabe como. ²⁸ Porque a terra dá froitos por si mesma: primeiro a folla, despois a cabeza, despois o gran cheo na cabeza. ²⁹ Pero cando o gran madura, enseguida pon a fouce, porque chegou a vendima» (Marcos 4:26-29).

¹⁸ Entón dixo: "Como é o reino de Deus? E con que o compararei? ¹⁹ É coma un gran de mostaza que un home colleu e puxo no seu xardín; e medrou e converteuse nunha árbore grande, e as aves do ceo aniñan nas súas pólas". ²⁰ E de novo dixo: "A que compararei o reino de Deus? ²¹ É coma o fermento que unha muller colleu e escondeu en tres medidas de fariña ata que foi todo fermentado" (Lucas 13:18-21).

Estas parábolas suxiren que, nun principio, o Reino de Deus é bastante pequeno, pero se fará grande.

Luke tamén rexistrou:

²⁹ Virán do leste e do occidente, do norte e do sur, e sentarán no reino de Deus (Lucas 13:29).

Así, o Reino de Deus terá xente de todo o mundo. NON se limitará a aqueles que teñan ascendencia israelita ou grupos étnicos específicos. A xente, de todas partes, sentarase neste reino.

Lucas 17 e o Reino

Lucas 17:20-21 deixa perplexos a algúns. Pero antes de chegar a iso, observe que a xente realmente comerá no Reino de Deus:

¹⁵ "Diaventurado o que coma pan no reino de Deus!" (Lucas 14:15).

Dado que a xente (no futuro) comerá no Reino de Deus, non é só algo reservado no seu corazón agora, a pesar das traducións/malentendidos de Lucas 17:21 que suxiren o contrario.

A tradución de Moffatt de Lucas 17:20-21 pode axudar a algúns a entender:

²⁰ Ao ser preguntado polos fariseos cando ía chegar o Reino de Deus, respondeulles: "O Reino de Deus non vén como esperas velo; ²¹ Ninguén dirá: 'Aquí está' ou 'Aí está', porque o Reino de Deus está agora no medio de vós". (Lucas 17:20-21, Moffatt; véxase tamén as traducións de NASB e ESV)

Teña en conta que Xesús estaba falando cos fariseos inconversos, carnaís e hipócritas. Xesús "contestoulles": foron os fariseos os que lle fixeron a pregunta a Xesús. Eles negáronse a recoñecelo.

Estaban na IGREXA? Non!

Xesús tampouco falaba dunha igrexa que pronto se organizaría. Tampouco falaba de sentimentos na mente ou no corazón.

Xesús falaba do seu REINO! Os fariseos non lle preguntaban por unha igrexa. Non sabían nada de ningunha igrexa do Novo Testamento que

pronto comezara. Non estaban preguntando por un tipo de sentimento bonito.

Se un pensa que o Reino de Deus é a IGREXA - e o Reino de Deus estaba "dentro" dos fariseos - estaba A IGREXA dentro dos fariseos? Obviamente non!

Tal conclusión é bastante ridícula, non? Aínda que algunhas traducións protestantes traducen parte de Lucas 17:21 como "o Reino de Deus está dentro de ti" (NKJV/KJV), incluso a *Biblia católica de Nova Xerusalén* traduce correctamente isto como "o reino de Deus está entre vós".

Xesús era o que estaba entre, no medio, dos fariseos. Agora, os fariseos pensaban que esperaban o Reino de Deus. Pero non o entenderon. Xesús explicou que non sería un reino local nin limitado só para os xudeus, como eles parecían pensar (nin unha igrexa como algúns cren agora). O Reino de Deus non sería só un dos moitos reinos humanos e visibles que a xente podería sinalar ou ver, e dicir: "Isto está aquí"; ou "ese é o Reino, alí".

Xesús, el mesmo, naceu para ser o REI dese Reino, como lle dixo claramente a Pilato (Xoán 18:36-37). Comprender que a Biblia usa os termos "rei" e "reino" de xeito intercambiable (p. ex. Daniel 7:17-18,23) . O REI do futuro Reino de Deus estaba, entón e alí, xunto aos fariseos. Pero non o recoñecerían como o seu rei (Xoán 19:21). Cando El regrese, o mundo rexeitarao (Apocalipse 19:19).

Xesús continuou, nos seguintes versos en Lucas 17, describindo a súa segunda vinda, cando o Reino de Deus gobernará TODA A TERRA (continuando co Moffatt para a coherencia neste capítulo):

²² Díxolles aos seus discípulos: "Virán días nos que desexaredes en balde ter un só día do Fillo do Home. ²³ Os homes dirán: 'Velade, aquí está.' "Mira, alí está!" pero non saias nin corras tras eles, ²⁴ porque coma un raio que brilla dun lado para outro do ceo, así será o Fillo do home no seu día. ²⁵ Pero primeiro debe soportar

grandes sufrimentos e ser rexeitado pola xeración actual. (Lucas 17:22-25, Moffatt)

Xesús referiuse a un raio , como en Mateo 24:27-31, describindo a súa segunda vinda para DOMINAR o mundo enteiro. Xesús non está dicindo que o seu pobo non poderá velo cando regrese.

A xente non o recoñecerá como o seu REI (Apocalipse 11:15) e loitará contra el (Apocalipse 19:19)! Moitos pensarán que Xesús representa o Anticristo. Xesús non estaba dicindo que o Reino de Deus estivese dentro deses fariseos; díxolles noutro lugar que non ían estar no Reino debido á súa hipocrísia (Mateo 23:13-14). Tampouco dicía Xesús que a Igrexa sería o Reino.

O Reino de Deus é algo que os humanos algún día poderán ENTRAR, como na resurrección dos xustos! Porén, mesmo Abraham e os outros patriarcas aínda non están alí (cf. Hebreos 11:13-40).

Os discípulos sabían que o Reino de Deus non estaba dentro deles persoalmente entón, e que tiña que aparecer como o seguinte, que veu despois de Lucas 17:21, mostra:

¹¹ Cando oíron estas cousas, falou outra parábola, porque estaba preto de Xerusalén e porque pensaban que o reino de Deus aparecería inmediatamente (Lucas 19:11).

O Reino estaba claramente no futuro

Como podes saber se o Reino está preto? Como parte de abordar esa pregunta, Xesús enumerou eventos proféticos (Lucas 21:8-28) e despois ensinou:

²⁹ Mira a figueira e todas as árbores. ³⁰ Cando xa están brotando, xa ves e sabedes por vós mesmos que o verán xa está preto. ³¹ Así tamén vós, **cando vexades suceder estas cousas, sabedes que o reino de Deus está preto** (Lucas 21:29-31).

Xesús quería que o seu pobo seguise os acontecementos proféticos para saber cando viría o Reino. Xesús noutro lugar díxolle ao seu pobo que vixiase e prestase atención aos acontecementos proféticos (Lucas 21:36; Marcos 13:33-37). A pesar das palabras de Xesús, moitos descontan de ver eventos mundiais vinculados proféticamente.

En Lucas 22 e 23, Xesús volveu mostrar que o Reino de Deus era algo que se cumpriría no futuro cando ensinase:

¹⁵ "Con fervoroso desexo quixen comer esta Pascua contigo antes de sufrir; ¹⁶Porque dígovos que xa non comerei dela ata que se cumpra no reino de Deus". ¹⁷ Despois colleu a copa, deu grazas e dixo: "Tomade isto e repárdeo entre vós; ¹⁸Porque dígovos que non beberei do froito da vide ata que chegue o reino de Deus" (Lucas 22:15-18).

³⁹Pero un deses malhechores que foron crucificados con el blasfemábao e díxolle: "Se ti es o Mesías, sálvate a ti mesmo e sálvanos tamén a nós". ⁴⁰ E o seu compañeiro reprochouno e díxolle: "Non tes nin sequera a Deus? Porque ti tamén estás condenado con el. ⁴¹E xustamente, porque somos dignos, porque somos retribuídos segundo o que fixemos, pero este non fixo nada malo". ⁴² E díxolle a Xesús : "Meu Señor, lémbrete de min cando entres no teu Reino". ⁴³ Pero Xesús díxolle: "En verdade, dígoche que hoxe estarás comigo no Paraíso". (Lucas 23:39-43, arameo en inglés simple)

O Reino de Deus tampouco chegou tan pronto como Xesús foi asasinado, como nos mostran tanto Marcos como Lucas :

⁴³ Xosé de Arimatea, un destacado membro do consello, que agardaba o reino de Deus, chegando e tomando valor... (Marcos 15:43).

⁵¹ Era de Arimatea, cidade dos xudeus, que tamén esperaba o reino de Deus (Lucas 23:51).

É despois da resurrección (1 Corintios 15:50-55) que os cristiáns nacerán de novo para entrar no Reino de Deus, como rexistra Xoán:

³Xesús respondeulle: -"En verdade, dígoche que, se non nace de novo, non pode ver o reino de Deus". ⁴ Nicodemo díxolle: "Como pode nacer un home cando é vello? Poderá entrar por segunda vez no ventre da súa nai e nacer?" ⁵Xesús respondeulle: "En verdade, dígovos que, se non nace de auga e do Espírito, non pode entrar no reino de Deus (Xoán 3:3-5).

Só o pobo de Deus verá o último Reino de Deus post-milenario.

Agora, por favor, comprenda aínda máis que despois de que Xesús resucitou, volveu ensinar sobre o Reino de Deus:

³ Tamén se presentou vivo despois do seu sufrimento por moitas probas infalibles, sendo visto por eles durante corenta días e falando das cousas relativas ao reino de Deus (Feitos 1:3).

O primeiro e o último sermón que deu Xesús foron sobre o Reino de Deus! Xesús veu como mensaxeiro para ensinar sobre ese Reino.

Xesús tamén fixo que o apóstolo Xoán escribise sobre o Reino milenario de Deus que estaría na terra. Fíxate no que lle fixo escribir a Xoán:

⁴ Vin as almas dos que foran decapitados pola súa testemuña de Xesús e pola palabra de Deus, que non adoraran á besta nin á súa imaxe, nin recibiran a súa marca na testa nin nas súas mans. E viviron e reinaron con Cristo durante mil anos (Apocalipse 20:4).

Os primeiros cristiáns ensinaron que o Reino milenario de Deus estaría na terra e substituiría aos gobernos do mundo como ensina a Biblia (cf. Apocalipsis 5:10, 11:15).

Por que, se o reino de Deus é tan importante, a maioría non escoitou moito falar del?

En parte porque Xesús chamouno misterio:

¹¹ E díxolles: "Dáronvos coñecer o misterio do reino de Deus; pero para os que están fóra, todas as cousas veñen en parábolas (Marcos 4:11).

Aínda hoxe o verdadeiro Reino de Deus é un misterio para a maioría, así como gran parte do plan de Deus (consulta tamén o noso libro gratuíto en liña en www.ccog.org titulado: O MISTERIO DO PLAN DE DEUS Por que Deus creou algo? Por que Deus te fixo ?).

Considere, tamén, que Xesús dixo que o fin (do mundo) chegará (logo) DESPOIS de que o evanxeo do reino sexa predicado en todo o mundo como testemuña:

¹⁴ E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuño a todas as nacións, e entón chegará o fin (Mateo 24:14).

Proclamar o evanxeo do Reino de Deus é importante e debe realizarse nestes tempos finais. É unha "boa mensaxe" xa que ofrece a verdadeira esperanza aos males da humanidade, a pesar do que os líderes políticos poidan ensinar.

Se consideras as palabras de Xesús, debería quedar claro que a verdadeira igrexa cristiá debería estar agora proclamando ese evanxeo do reino. Esta debería ser a súa máxima prioridade para a Igrexa. E para facelo correctamente, deberían utilizarse varios idiomas. Isto é o que a Igrexa de Deus *continúa* se esforza por facer. E por iso este folleto foi traducido a decenas de idiomas.

Xesús ensinou que a maioría NON aceptaría o seu camiño:

¹³ "Entrade pola porta estreita; porque ancha é a porta e amplo é o camiño que leva á destrución, e son moitos os que entran por

ela. ¹⁴Porque estreita é a porta e difícil é o camiño que leva á vida, e poucos son os que a atopan. (Mateo 7:13-14)

O evanxeo do Reino de Deus leva á vida!

Pode ser interesante notar que aínda que a maioría dos cristiáns que se profesan parecen alleos á idea de que a énfase de Cristo estaba na predicación do evanxeo do Reino de Deus, os teólogos e historiadores seculares entenderon a miúdo que isto é o que realmente ensina a Biblia.

Porén, Xesús, el mesmo, esperaba que os seus discípulos ensinasen o evanxeo do Reino de Deus (Lucas 9: 2,60). Dado que o futuro reino estará baseado nas leis de Deus, traerá paz e prosperidade, e obedecer esas leis nesta época levará á verdadeira paz (Salmo 119:165; Efesios 2:15).

E esta boa nova do reino coñecía-se nas escrituras do Antigo Testamento.

3. Na Mmušo wa Modimo o be o tsebja Testamenteng ye Tala?

O primeiro e último sermón rexistrado de Xesús implicaba a proclamación do evanxeo do Reino de Deus (Marcos 1:14-15; Feitos 1:3).

O reino de Deus é algo que os xudeus da época de Xesús deberían saber algo sobre o que se menciona nas súas escrituras, que agora chamamos Antigo Testamento.

Daniel ensinou sobre o reino

O profeta Daniel escribiu:

⁴⁰ E o cuarto reino será tan forte coma o ferro, na medida en que o ferro rompe e esnaquiza todo; e coma o ferro que esmaga, ese reino romperá en anacos e esmagará a todos os demais. ⁴¹ Mentres que viches os pés e os dedos dos pés, en parte de barro de oleiro e en parte de ferro, o reino será dividido; pero a forza do ferro estará nel, tal como viches o ferro mesturado con barro cerámico. ⁴² E como os dedos dos pés eran en parte de ferro e en parte de barro, así o reino será en parte forte e en parte fráxil. ⁴³ Como viches o ferro mesturado con barro cerámico, mesturaranse coa semente dos homes; pero non se unirán entre si, como o ferro non se mestura coa arxila. ⁴⁴ E nos días destes reis, o Deus do ceo establecerá un reino que nunca será destruído; e o reino non será deixado a outros pobos; romperá e consumirá todos estes reinos, e permanecerá para sempre (Daniel 2:40-44).

¹⁸ Pero os santos do Altísimo recibirán o reino e posuirán o reino para sempre, para sempre e para sempre. (Daniel 7:18).

²¹ «Estaba mirando; e o mesmo corno facía guerra contra os santos, e vencía contra eles, ²² ata que chegou o Anción dos Días, e fíxose un xuízo a favor dos santos do Altísimo, e chegou o momento de que os santos posuesen o reino. . (Daniel 7:21-22)

De Daniel, aprendemos que chegará o momento no que o Reino de Deus destruírá os reinos deste mundo e durará para sempre. Tamén aprendemos que os santos terán a súa parte na recepción deste reino.

Moitas partes das profecías de Daniel son para o noso tempo no século ^{XXI}

Observa algunhas pasaxes do Novo Testamento:

¹² "Os dez cornos que viches son dez reis que aínda non recibiron reino, pero reciben autoridade durante unha hora como reis coa besta. ¹³ Estes son dunha soa idea, e darán o seu poder e autoridade á besta. ¹⁴ Estes farán guerra co Cordeiro, e o Cordeiro vencerá, porque é o Señor dos señores e o Rei dos reis; e os que están con El son chamados, elixidos e fieis". (Apocalipse 17:12-14)

Entón, vemos tanto no Antigo como no Novo Testamento o concepto de que haberá un reino terrestre do tempo final con dez partes e que Deus o destruírá e establecerá o seu reino.

Isaías ensinou sobre o reino

Deus inspirou a Isaías a escribir sobre a primeira parte do Reino de Deus, o reinado de mil anos coñecido como o milenio, deste xeito:

¹ Sairá unha vara do tronco de Isai, e das súas raíces brotará unha rama. ² O Espírito do Señor descansará sobre el, o Espírito de sabedoría e de entendemento, o Espírito de consello e de forza, o Espírito de coñecemento e de temor ao Señor.

³ O seu deleite está no temor do Señor, e non xulgará pola vista dos seus ollos, nin decidirá polo oído dos seus oídos; ⁴ Pero con xustiza xulgará aos pobres e decidirá con xustiza

para os mansos da terra; Golpeará a terra coa vara da súa boca, e co alento dos seus beizos matará aos impíos. ⁵ A xustiza será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade o cinto da súa cintura.

⁶ "O lobo tamén habitará co cordeiro, o leopardo deitarase co cabrito, o becerro e o leonciño e o leonciño xuntos; E un neno dirixiraos. ⁷Pacerán a vaca e o oso; Os seus fillos deitaranse xuntos; E o león comerá palla coma o boi. ⁸ O neno de lactancia xogará co buraco da cobra, e o neno destetado meterá a man no foso da víbora. ⁹ Non farán mal nin destruírán en todo o meu santo monte, porque a terra estará chea do coñecemento do Señor, como as augas cobren o mar.

¹⁰ "E nese día haberá unha raíz de Isai, que se levantará como bandeira para o pobo; Porque os xentís o buscarán, e o seu lugar de descanso será glorioso". (Isaías 11:1-10)

A razón pola que me referín a isto como a primeira parte ou primeira fase do Reino de Deus, é que este é un momento no que será físico (antes do momento no que a cidade santa, Nova Xerusalén baixa do ceo, Apocalipse 21) e durará mil anos. Isaías confirmou o aspecto físico desta fase cando continuou con:

¹¹ Acontecerá naquel día que o Señor volverá poñer a súa man por segunda vez para recuperar o remanente do seu pobo que quedou, de Asiria e Exipto, de Patros e Cux, de Elam e Sinar, de Hamat e de illas do mar.

¹² Levantará un estandarte para as nacións, reunirá os proscritos de Israel e reunirá aos dispersos de Xudá dos catro recunchos da terra. ¹³ Tamén desaparecerá a envexa de Efraín, e os adversarios de Xudá serán exterminados; Efraín non envexará a Xudá, e Xudá non acosará a Efraím. ¹⁴ Pero voarán sobre o ombreiro dos filisteos cara ao oeste; Xuntos saquearán á xente de Oriente; Impoñerán a súa man sobre Edom e Moab; E o pobo de Amón obedecerá. ¹⁵ O Señor destruírá por completo a lingua do mar de Exipto; Co seu vento forte axitará o seu puño sobre o río, e batará

nos sete regatos, e fará cruzar os homes con calzado seco. ¹⁶ Haberá un camiño para o remanente do seu pobo que quedará de Asiria, como foi para Israel no día en que subiu da terra de Exipto. (Isaías 11:11-16)

Isaías tamén se inspirou para escribir:

² Agora acontecerá nos últimos días que o monte da casa do Señor establecerase no cumio dos montes, e será exaltado por riba dos outeiros; E todas as nacións acudirán a ela. ³ Moita xente virá e dirá: "Veña e subamos ao monte do Señor, á casa do Deus de Xacob; El ensinaranos os seus camiños, e nós camiñaremos polos seus camiños". **Porque de Sión sairá a lei**, e de Xerusalén a palabra do Señor. ⁴ El xulgará entre as nacións e reprenderá a moitos pobos; Converterán as súas espadas en rejas de arado, e as súas lanzas en podadoras; **Nación non levará espada contra nación, nin aprenderán máis a guerra.** ... ¹¹ A altiva mirada do home será humillada, a soberbia dos homes será abatida, e só o Señor será exaltado naquel día. (Isaías 2: 2-4,11)

Así, será un tempo utópico de paz na terra. En definitiva, isto será para sempre, con Xesús gobernando. Baseado en varias escrituras (Salmo 90:4; 92:1; Isaías 2:11; Oseas 6:2), o Talmud xudeu ensina que isto dura 1.000 anos (Talmud babilónico: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Saiah inspiroume tamén a escribir o seguinte:

⁶ Porque un neno nos naceu, un fillo nos é dado; E o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabiloso, Conselleiro, Deus poderoso, Pai eterno, Príncipe da paz. ⁷ Do aumento do seu goberno e da paz non terá fin, no trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e afianzalo con xuízo e xustiza Desde ese momento, ata para sempre. O celo do Señor dos exércitos fará isto. (Isaías 9:6-7)

Teña en conta que Isaías dixo que Xesús viría e establecería un reino cun goberno. Aínda que moitos dos que profesan a Cristo citan esta pasaxe, especialmente en decembro de cada ano, tenden a pasar por alto que está profetizando máis que o feito de que Xesús nacería. A Biblia mostra que o Reino de Deus ten un goberno con leis sobre os súbditos, e que Xesús estará sobre el. Isaías, Daniel e outros profetizaron.

As leis de Deus son o camiño do amor (Mateo 22:37-40; Xoán 15:10) e o Reino de Deus será gobernado en base a esas leis. De aí que o Reino de Deus, a pesar de cantos no mundo o vexan, estará baseado no amor.

Salmos e máis

Non foron só Daniel e Isaías os que Deus inspirou para escribir sobre o reino de Deus que ven.

Ezequiel inspirouse para escribir que os das *tribos* de Israel (non só os xudeus) que estaban espallados durante o tempo da Gran Tribulación serían reunidos no reino milenario:

¹⁷Por iso di: ' Así di o Señor Deus: "Reunireite entre os pobos, reunireite dos países onde estiveches esparcidos, e dareiche a terra de Israel." ¹⁸ E irán alí. e quitarán de alí todas as súas abominacións e todas as súas abominacións. ¹⁹ Entón dareilles un só corazón e poñerei dentro deles un espírito novo, sacarei da súa carne o corazón de pedra e darlles un corazón de carne, ²⁰ para que caminen nos meus estatutos e cumpran os meus xuízos e fainos; e eles serán o meu pobo, e eu serei o seu Deus. ²¹Pero a aqueles cuxo corazón segue o desexo das súas cousas abominables e as súas abominacións, pagarei as súas obras sobre a súa propia cabeza", di o Señor Deus. (Ezequiel 11:17-21)

Os descendentes das tribos de Israel xa non estarán dispersos, senón que obedecerán os estatutos de Deus e deixarán de comer cousas abominables (Levítico 11; Deuteronomio 14).

Teña en conta o seguinte nos Salmos sobre a boa nova do reino de Deus:

²⁷ Todos os confíns do mundo lembraránse e volverán ao Señor, e todas as familias das nacións adorarán diante de ti. ²⁸ Porque do Señor é o reino, e el goberna sobre as nacións. (Salmos 22:27-28)

⁶ O teu trono, Deus, é para sempre; Un cetro de xustiza é o cetro do teu reino. (Salmos 45:6)

¹ ¡Oh, cántade ao Señor un cántico novo! Cantade ao Señor, terra toda. ² Cantade ao Señor, bendiga o seu nome; Proclama a boa nova da súa salvación día a día. ³ Denuncia a súa gloria entre as nacións, as súas marabillas entre todos os pobos. (Salmos 96:1-3; ver tamén 1 Crónicas 16:23-24)

¹⁰ Señor, todas as túas obras te loarán, e os teus santos te bendicirán. ¹¹ Falarán da gloria do teu reino, e falarán do teu poder, ¹² para dar a coñecer aos fillos dos homes os seus poderosos feitos, e a majestad gloriosa do seu reino. ¹³ O teu reino é un reino eterno, E o teu dominio perdura por todas as xeracións. (Salmo 145:10-13)

Varios escritores do Antigo Testamento tamén escribiron sobre aspectos do reino (p. ex. Ezequiel 20:33; Abdías 21; Miqueas 4:7).

Entón, cando Xesús comezou a ensinar o evanxeo do Reino de Deus, a súa audiencia inmediata tiña certa familiaridade co concepto básico.

4. Na Baapostola ba ile ba ruta Ebangedi ya Mmušo?

Aínda que moitos actúan como que o evanxeo é só a boa nova sobre a persoa de Xesús, a realidade é que os seguidores de Xesús ensinaron o evanxeo do Reino de Deus. Esa é a mensaxe que trouxo Xesús.

O apóstolo Paulo escribiu sobre o Reino de Deus e Xesús:

⁸ E entrou na sinagoga e falou con audacia durante tres meses, razoando e convencendo sobre as cousas do reino de Deus (Feitos 19:8).

²⁵ E de feito, agora sei que vós todos, entre os que fun predicando o reino de Deus (Feitos 20:25).

²³ Entón, cando lle fixaron un día, moitos acudiron a el no seu aloxamento, aos que lles explicou e deu testemuño solemnemente do reino de Deus, persuadíndoos de Xesús tanto pola Lei de Moisés como polos profetas, dende a mañá ata a noite. ... ³¹ **predicando o reino de Deus e ensinando as cousas que conciernen ao Señor Xesucristo con toda confianza, sen que ninguén o prohiba (Feitos 28 : 23,31).**

Teña en conta que o Reino de Deus non é só sobre Xesús (aínda que é unha parte importante del), xa que Paulo tamén ensinou sobre Xesús por separado do que ensinou sobre o Reino de Deus.

Paulo tamén o chamou o evanxeo de Deus, pero ese aínda era o evanxeo do Reino de Deus:

⁹ ... predicámosvos o evanxeo de Deus ... ¹² para que camiñades digno de Deus que vos chama ao seu propio reino e gloria. (1 Tesalonicenses 2: 9,12)

Paulo tamén o chamou o evanxeo de Cristo (Romanos 1:16). A "boa mensaxe" de Xesús, a mensaxe que ensinou.

Considere que non foi simplemente un evanxeo sobre a persoa de Xesucristo ou só sobre a salvación persoal. Paulo dixo que o evanxeo de Cristo incluía obedecer a Xesús, o seu regreso e o xuízo de Deus:

⁶ ... Deus pague con tribulacións aos que te atormentan, ⁷ e que che dea descanso connosco a ti, que estás atormentado, cando o Señor Xesús se revele do ceo cos seus anxos poderosos, ⁸ en lume ardente vingándose dos que non coñecen a Deus. e sobre os que non obedecen o evanxeo do noso Señor Xesucristo. ⁹ Estes serán castigados coa destrución eterna da presenza do Señor e da gloria do seu poder, ¹⁰ cando El veña, nese día, para ser glorificado nos seus santos e para ser admirado entre todos os que cren, porque o noso testemuño entre vós foi creído (2 Tesalonicenses 1:6-10).

O Novo Testamento mostra que o reino é algo que imos recibir, non que agora o posuámos plenamente:

²⁸ estamos recibindo un reino que non pode ser sacudido (Hebreos 12:28).

Podemos comprender e esperar formar parte do Reino de Deus agora, pero non entramos completamente nel.

Paulo confirmou especificamente que un non entra completamente no Reino de Deus como un humano mortal, como ocorre *despois* da resurrección:

⁵⁰ Agora digo isto, irmáns, que a carne e o sangue non poden herdar o reino de Deus; nin a corrupción herda a incorrupción. ⁵¹ Velaquí, dígovos un misterio: non todos dormiremos, pero todos seremos transformados, ⁵² nun momento, nun abrir e pechar de ollos, ao son da última trompeta. Porque soará a trompeta, e os

mortos resucitarán incorruptibles, e nós seremos transformados (1 Corintios 15:50-52).

¹ Encargo, pois, diante de Deus e do Señor Xesucristo, quen xulgará aos vivos e aos mortos na súa aparición e no seu reino.

(2 Timoteo 4:1).

Paulo non só ensinou iso, senón que Xesús entregará o Reino a Deus Pai:

²⁰ Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos e converteuse na primicia dos que durmiron. ²¹ Porque xa que polo home veu a morte, polo home tamén veu a resurrección dos mortos. ²² Pois como todos morren en Adán, así en Cristo todos serán revividos. ²³ Pero cada un na súa orde: Cristo os primeiros froitos, despois os que son de Cristo na súa vinda. ²⁴Entón chegará o final, cando entregue o reino a Deus Pai, cando poña fin a todo dominio e toda autoridade e poder. ²⁵ Porque ten que reinar ata que poña debaixo dos seus pés a todos os inimigos. (1 Corintios 15:20-25).

Paulo tamén ensinou que os inxustos (infractores de mandamentos) non herdarán o Reino de Deus:

⁹ Non sabes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar. Nin os fornicadores, nin os idólatras, nin os adúlteros, nin os homosexuais, nin os sodomitas, ¹⁰ nin os ladróns, nin os cobizosos, nin os borrachos, nin os insultantes, nin os ladrones, herdarán o reino de Deus (1 Corintios 6:9-10).

¹⁹ Agora ben son evidentes as obras da carne, que son: adulterio, fornicación, impureza, lascivia, ²⁰ idolatría, feiticería, odio, contendas, celos, arrebatos de ira, ambicións egoístas, disensións, herexías, ²¹ envexa, asasinatos, borracheiras, festas e similares; do que vos falo de antemán, como tamén vos dixen noutro tempo, que os que practican tales cousas non herdarán o reino de Deus (Gálatas 5:19-21).

⁵ Pois xa sabedes que ningún fornicador, impuro, nin cobizoso, que sexa idólatra, ten herdanza algunha no reino de Cristo e de Deus (Efesios 5:5).

Deus ten normas e esixe arrepentimento do pecado para poder entrar no seu reino. O apóstolo Paulo advertiu que algúns non ensinarían que o evanxeo de Xesús é a resposta, pero outro é:

³ Graza a vós e paz de parte de Deus Pai e do noso Señor Xesucristo, ⁴ que se entregou a si mesmo polos nosos pecados, para que nos librase desta época malvada, segundo a vontade do noso Deus e Pai, ⁵ a quen sexa a gloria . Por sempre e para sempre. Amén. ⁶ Admirándome de que te desvíes tan pronto de Aquele que te chamou na graza de Cristo, a un evanxeo diferente, ⁷ que non é outro; pero hai algúns que te molestan e queren pervertir o evanxeo de Cristo. ⁸ Pero aínda que nós, ou un anxo do ceo, vos predicasemos outro evanxeo que o que vos predicamos, que sexa maldito. ⁹ Como xa dixemos antes, agora dígovos de novo: se alguén vos predica outro evanxeo distinto do que recibistes, que sexa maldito. (Gálatas 1:3-9)

³ Pero temo que, dalgunha maneira, como a serpe enganou a Eva coa súa astucia, as vosas mentes sexan corrompidas da sinxeleza que hai en Cristo. ⁴ Pois se o que vén predica outro Xesús a quen nós non predicamos, ou se recibes un espírito diferente que non recibiches, ou un evanxeo diferente que non aceptaches, ben podes aguantar. (2 Corintios 11:3-4)

Cal era o evanxeo "outro" e "diferente", en realidade falso?

O falso evanxeo ten varias partes.

En xeral, o falso evanxeo é crer que non tes que obedecer a Deus e realmente esforzarte por vivir fiel ao seu camiño mentres afirmas coñecer a Deus (cf. Mateo 7:21-23). Tende a ser egoísta.

A serpe enganou a Eva para que se enamorase dun falso evanxeo hai case 6000 anos (Xénese 3), e os humanos creron que saben mellor que Deus e que deben decidir o ben e o mal por si mesmos. Si, despois da chegada de Xesús, o seu nome foi a miúdo unido a varios falsos evanxeos, e isto continuou e continuará no tempo do anticristo final.

Agora, nos tempos do Apóstolo Paulo, o falso evanxeo era esencialmente unha mestura gnóstica/mística de verdade e erro. Os gnósticos crían basicamente que o coñecemento especial era o que se necesitaba para acadar unha visión espiritual, incluída a salvación. Os gnósticos tendían a crer que o que facía a carne non tiña consecuencias particulares e opuxéronse a obedecer a Deus en asuntos como o sábado do sétimo día. Un deses líderes falsos foi Simón o Mago, que foi advertido polo apóstolo Pedro (Feitos 8:18-21).

Pero non é doado

O Novo Testamento mostra que Filipe ensinou o Reino de Deus:

⁵Entón Filipe baixou á cidade de Samaria e pregoulles a Cristo. ... ¹² creron en Filipe mentres predicaba as cousas relativas ao reino de Deus ... (Feitos 8: 5,12).

Pero Xesús, Paulo e os discípulos ensinaron que non é fácil entrar no Reino de Deus:

²⁴ E cando Xesús viu que estaba moi triste, dixo: "Que difícil é para os que teñen riquezas entrar no reino de Deus! ²⁵ Porque é máis fácil que un camelo pase polo ollo dunha agulla que un rico entrar no reino de Deus".

²⁶ E os que o escoitaron dixeron: "Entón, quen pode salvarse?"

²⁷ Pero el dixo: "O que é imposible para os homes é posible para Deus". (Lucas 18:24-27)

²² "Debemos entrar no reino de Deus a través de moitas tribulaci3ns " (Feitos 14:22).

³Temos obrigado a dar sempre grazas a Deus por v3s, irm3ns, tal e como 3

ben, porque a vosa fe medra moito, e o amor de cada un de v3s abunda entre v3s, ⁴ de xeito que n3s mesmos nos gloriamos de v3s entre as igrexas de Deus pola vosa paciencia e fe en todas as vosas persecuci3ns e tribulaci3ns que soportades, ⁵ que 3 unha evidencia manifesta do xusto xu3zo de Deus, para que sexades considerados dignos do reino de Deus, polo que tam3n padecedes; ⁶xa que 3 xusto para Deus pagar con tribulaci3n aos que vos atormentan, 7e darvos descanso connosco a v3s, que est3des con problemas, cando o Se3or Xes3s se revele do ceo cos seus anxos poderosos (2 Tesalonicenses 1:3-7) ·).

Debido 3s dificultades, s3 alg3ns est3n sendo chamados e elixidos nesta 3poca para formar parte dela (Mateo 22:1-14; Xo3n 6:44; Hebreos 6:4-6). Outros ser3n chamados m3is tarde, xa que a Biblia mostra que os "que erraron de esp3rito comprender3n, e os que se queixaron aprender3n doutrina" (Isa3as 29:24).

O ap3stolo Pedro ensinou que o reino era eterno e que o evanxeo de Deus debe ser obedecido con dilixencia ou non haber3a xu3zo:

¹⁰ Polo tanto, irm3ns, sexa a3nda m3is dilixente para asegurar a vosa chamada e elecci3n, porque se facedes estas cousas nunca tropezaresdes; ¹¹ porque as3 vos ser3 provisto abundantemente de entrada para o reino eterno do noso Se3or e Salvador Xes3s Cristo (2 Pedro 1:10-11).

¹⁷ Pois chegou o momento de que o xu3zo comece na casa de Deus; e se comeza por n3s primeiro, cal ser3 o final dos que non obedecen o evanxeo de Deus? (1 Pedro 4:17).

Os últimos libros da Biblia e do Reino

A Biblia ensina que "Deus é amor" (1 Xoán 4:8,16) e Xesús é Deus (Xoán 1:1,14): o Reino de Deus terá un Rei que é amor e cuxas leis apoian o amor, non o odio. (cf. Apocalipse 22:14-15).

A Biblia tamén mostra que Deus enviará un anxo que proclamará o evanxeo eterno do reino de Deus (Apocalipse 14:6-7) e despois outro anxo para sinalar que, a pesar de parecer grande, Babilonia cae (Apocalipsis 14:8-9). Estas mensaxes serán confirmacións sobrenaturais do evanxeo que o mundo recibirá previamente como testemuña e parecen ser factores para a "gran multitude" que se achega a Deus ao final (Apocalipsis 7:9-14). A diferenza do poder final babilónico que xurdirá e caerá (cf. Apocalipse 18:1-18), a fase final do reino de Deus dura para sempre:

¹⁵ Entón o sétimo anxo tocou a voz: E houbo grandes voces no ceo que dicían: "Os reinos deste mundo convertéronse en reinos do noso Señor e do seu Cristo, e El reinará para sempre". (Apocalipse 11:15).

Xesús reinará no reino! E a Biblia revela dous dos seus títulos:

¹⁶ E ten no seu manto e na súa coxa un nome escrito: REI DOS REIS E SEÑOR DOS SEÑORES (Apocalipse 19:16).

Pero é Xesús o único que reinará? Fíxate nesta pasaxe:

⁴ E vin tronos, e sentáronse sobre eles, e foilles condenados. Entón vin as almas dos que foran decapitados pola súa testemuña de Xesús e pola palabra de Deus, que non adoraran á besta nin á súa imaxe, nin recibiran a súa marca na testa nin nas súas mans. E viviron e reinaron con Cristo mil anos . . . ⁶ Benaventurado e santo o que participa na primeira resurrección. Sobre tales a segunda morte non ten poder, pero eles serán sacerdotes de Deus e de Cristo, e reinarán con el mil anos (Apocalipsis 20:4,6) .

Os verdadeiros cristiáns resucitarán para reinar con Cristo durante mil anos! Porque o reino durará para sempre (Apocalipsis 11:15), pero ese reinado mencionado foi de só mil anos. É por iso que me referín a isto anteriormente como a primeira fase do reino: a fase física, a fase milenaria en oposición á fase final, máis espiritual.

Alguns eventos están enumerados no Libro de Apocalipsis como ocorrendo entre as fases milenarias e finais do Reino de Deus:

⁷Agora , cando pasen os mil anos, Satanás será liberado da súa prisión ^{8e} sairá para enganar ás nacións que están nos catro recunchos da terra, Gog e Magog, para reunilas para a batalla, cuxo número é igual. a area do mar. ... ¹¹ Entón vin un gran trono branco e ao que estaba sentado nel, de cuxo rostro fuxiron a terra e o ceo. E non se atopou lugar para eles. ¹² E vin aos mortos, pequenos e grandes, de pé diante de Deus, e abríronse libros. E abriuse outro libro, que é o Libro da Vida. E os mortos foron xulgados segundo as súas obras, polas cousas que estaban escritas nos libros. ¹³⁰ mar entregou os mortos que había nel, e a Morte e o Hades entregaron os mortos que estaban neles. E foron xulgados, cada un segundo as súas obras. ¹⁴Entón a Morte e o Hades foron arroxados ao lago de lume. Esta é a segunda morte. ¹⁵ E quen non se atopaba escrito no Libro da Vida foi lanzado ao lago de lume (Apocalipse 20:7-8, 11-15).

O Libro de Apocalipse mostra que haberá unha fase posterior que vén despois do reinado de mil anos e despois da segunda morte:

¹ Agora vin un ceo novo e unha terra nova, pois o primeiro ceo e a primeira terra pasaran. Ademais non había máis mar. ²Entón eu, Xoán, vin a cidade santa, a Nova Xerusalén, baixar do ceo de parte de Deus, preparada como unha noiva adornada para o seu home. ³ E escoitei unha gran voz do ceo que dicía: "Velaí, o tabernáculo de Deus está cos homes, e el habitará con eles, e eles serán o seu pobo. Deus mesmo estará con eles e será o seu Deus. ⁴ E Deus enxugará toda bágoa dos seus ollos; non haberá máis

morte, nin tristeza, nin choro. Non haberá máis dor, porque as cousas anteriores pasaron". (Apocalipse 21:1-4)

¹ E mostroume un río puro de auga de vida, claro coma o cristal, que saía do trono de Deus e do Cordeiro. ² No medio da súa rúa, e a cada lado do río, estaba a árbore da vida, que daba doce froitos, cada árbore daba o seu froito cada mes. As follas da árbore eran para a cura das nacións. ³ E non haberá máis maldición, senón que estará nel o trono de Deus e do Cordeiro, e os seus servos servirano. ⁴ Verán o seu rostro, e o seu nome estará na súa fronte. ⁵ Non haberá alí noite: non necesitan lámpada nin luz do sol, porque o Señor Deus alumea. E reinarán para sempre e para sempre. (Apocalipse 22:1-5)

Teña en conta que este reinado, que é *despois* dos mil anos, inclúe os servos de Deus e dura para sempre. A Cidade Santa, que foi preparada no ceo, abandonará o ceo e baixará á terra. Este é o comezo da fase final do Reino de Deus. Un tempo de NON MÁIS DOR NIN SUFRIMENTO!

Os mansos herdarán a terra (Mateo 5:5) e todas as cousas (Apocalipse 21:7). A terra, incluída a Cidade Santa que estará nela, será mellor porque os camiños de Deus serán implementados. Dáse conta de que:

⁷ O aumento do seu goberno e paz non terá fin (Isaías 9:7).

Claramente haberá crecemento despois de que comece a fase final do Reino de Deus xa que todos obedecerán ao goberno de Deus.

Este será un momento glorioso:

⁹ Pero como está escrito: "O ollo non viu, nin oído oíu, nin entraron no corazón do home, as cousas que Deus preparou para os que o aman". ¹⁰ Pero Deus revelounos a través do seu Espírito (1 Corintios 2:9-10). É un tempo de amor, alegría e consolo eterno. Será un momento fantástico! O Reino de Deus fará unha

eternidade fantásticamente mellor. Non queres ter a túa parte niso?

5. Methopo ka ntle ga Testamente ye Mpsha e be e ruta Mmušo wa Modimo

Pensaron os primeiros profesores de Cristo que se suponía que debían predicar o evanxeo dun Reino literal de Deus?

Si.

Hai anos, nunha conferencia impartida polo profesor Bart Ehrman da Universidade de Carolina do Norte, subliñou repetidamente, e correctamente, que a diferenza da maioría dos cristiáns que profesan hoxe, Xesús e os seus primeiros seguidores proclamaron o Reino de Deus. Aínda que a comprensión global do cristianismo do doutor Ehrman difire moito da da Igrexa *Continuada* de Deus, estaríamos de acordo en que o evanxeo do reino é o que Xesús mesmo proclamou e no que creron os seus seguidores. Tamén estaríamos de acordo en que moitos dos cristiáns que afirman hoxe non entender iso.

A escritura e o sermón posterior ao Novo Testamento máis antigo conservado

O Reino de Deus foi unha parte significativa do que se afirma que é "o sermón cristián completo máis antigo que sobreviviu" (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2ª ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, páx. 102). Este *sermón cristián antigo* contén estas declaracións sobre el:

5:5 Ademais xa sabedes, irmáns, que a nosa permanencia no mundo da carne é insignificante e transitoria, pero a promesa de Cristo é grande e marabillosa: descanso no reino que ven e vida eterna.

A afirmación anterior mostra que o reino non é agora, senón que virá e será eterno. Ademais, este antigo sermón afirma:

6:9 Agora ben , se mesmo homes xustos como estes non poden, por medio das súas propias obras xustas, salvar aos seus fillos, que garantía temos de entrar no reino de Deus se non conservamos o noso bautismo puro e inmaculado? Ou quen será o noso avogado, se non se nos atopou con obras santas e xustas? 9:6 Polo tanto , amémonos uns aos outros, para que todos entremos no reino de Deus. 11:7 Polo tanto, se sabemos o que é xusto aos ojos de Deus, entraremos no seu reino e recibiremos as promesas que "non oíu o oído, nin ollo viu nin o corazón do home imaxinaba".

12:1 Agardemos , pois, hora tras hora, o reino de Deus en amor e xustiza, xa que non sabemos o día da aparición de Deus. 12:6 el di: o reino do meu Pai virá.

As declaracións anteriores mostran que o amor a través dunha vida adecuada é necesario, que aínda non entramos no Reino de Deus e que ocorre despois do día da aparición de Deus, é dicir, despois de que Xesús regrese de novo. É o reino do Pai e o reino non é só Xesús.

É interesante que o sermón aparentemente cristián máis antigo que Deus permitiu sobrevivir ensina o mesmo Reino de Deus que ensina o Novo Testamento e que agora ensina a Igrexa de Deus *Continuada* (é posible que poida ser dunha Igrexa de Deus real, pero o meu coñecemento limitado do grego limita a miña capacidade para facer unha declaración máis firme).

Os líderes da Igrexa do século II e o Evanxeo do Reino

Cómpre sinalar a principios do século II que ^{Papías}, oínte de Xoán e amigo de Policarpo e considerado un santo polos católicos romanos, ensinou o reino milenario. Eusebio rexistrou que Papías ensinou:

... habrá un milenio despois da resurrección de entre os mortos, cando o reinado persoal de Cristo será establecido nesta terra.

(Fragmentos de Papías , VI. Véxase tamén Eusebio, Historia da Igrexa, Libro 3, XXXIX, 12)

Papías ensinou que este sería un momento de gran abundancia:

Do mesmo xeito, [dixo] que un gran de trigo produciría dez

mil espigas, e que cada espiga tería dez mil grans, e cada gran daría dez libras de fariña clara, pura e fina; e que as mazás, as sementes e a herba producirían en proporcións semellantes; e que todos os animais, alimentándose entón só das producións da terra, volveríanse pacíficos e harmónicos, e estarían en perfecta suxeición ao home. ” [Testemuño destas cousas dá por escrito Papías , un home antigo, que foi oínte de Xoán e amigo de Policarpo, no cuarto dos seus libros; pois cinco libros foron compostos por el...] (Fragmentos de Papías , IV)

A Carta posterior ao Novo Testamento aos Corintios di:

^{42:1-3} Os Apóstolos recibiron o Evanxeo para nós do Señor Xesús Cristo; Xesucristo foi enviado por Deus. Entón, Cristo é de Deus, e os Apóstolos son de Cristo. Ambos, polo tanto, viñeron da vontade de Deus na orde sinalada. Despois de recibir un encargo, e estar totalmente seguros pola resurrección do noso Señor Xesucristo e confirmados na palabra de Deus coa plena seguridade do Espírito Santo, saíron coa boa nova de que o reino de Deus viría.

Policarpo de Esmirna foi un líder cristián primitivo, que foi discípulo de Xoán, o último dos apóstolos orixinais en morrer. Policarpo c. 120-135 d.C. ensinou :

Benaventurados os pobres e os que son perseguidos pola xustiza, porque deles é o reino de Deus. (Policarpo. Carta aos filipenses, capítulo II. De *Ante-Nicene Fathers, Volume 1* editado por Alexander Roberts e James Donaldson. Edición americana, 1885)

Sabendo, pois, que "Deus non se burla", debemos andar dignos do seu mandamento e gloria... Pois ben é que sexan cortados dos desexos que hai no mundo, xa que "toda concupiscencia fai guerra contra o espírito; "e "nin os fornicadores, nin os afeminados, nin os maltratadores de si mesmos coa humanidade, herdarán o reino de Deus ", nin os que fan cousas inconsistentes e impropias. (ibid, capítulo V)

Sirvámolo, pois, con medo e con toda reverencia, como El mesmo nos mandou, e como os apóstolos que nos predicaron o Evanxeo e os profetas que anunciaron de antemán a vinda do Señor. (ibid, capítulo VI)

Como outros no Novo Testamento, Policarpo ensinou que os xustos, non os que rompen os mandamentos, herdarán o Reino de Deus.

Tamén se afirmou que Polycarp ensinou o seguinte:

E no sábado seguinte dixo: 'Escoitade a miña exhortación, amados fillos de Deus. Xurovos cando os bispos estiveron presentes, e agora vos exhorto de novo a que camiñedes con decoro e digna no camiño do Señor... Mirade , e outra vez , *estade preparados, que non se apure o corazón*, o novo mandamento . Respecto ao amor uns cara aos outros, a súa chegada manifesta de súpeto como un lóstrego rápido, o gran xuízo polo lume, a vida eterna, o seu reino inmortal. E todas as cousas que se ensinan de Deus sabedes, cando investigades as Escrituras inspiradas, gravade coa pluma do Espírito Santo nos vosos corazóns, para que os mandamentos permanezan en vós indelebles. (Vida de Policarpo, capítulo 24. JB Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melito de Sardes, que era un líder da Igrexa de Deus, c. 170 d.C., ensinou:

Porque, de feito, a lei publicada no evanxeo, a antiga na nova, xuntas de Sión e de Xerusalén; e o mandamento emitido en

graza, e o tipo no produto acabado, e o cordeiro no Fillo, e as ovellas nun home, e o home en Deus...

Pero o evanxeo converteuse na explicación da lei e da súa

cumprimento , mentres a igrexa se converteu no almacén da verdade...

Este é o que nos librou da escravitude á liberdade, das tebras á luz, da morte á vida, da tiranía a un reino eterno. (Melito . Homilía sobre a Pascua. Versos 7 ,40 , 68. Tradución de Kerux : The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Así, coñecía-se que o Reino de Deus era algo eterno, e non simplemente a actual Igrexa cristiá ou católica e incluía a lei de Deus.

Outro escrito de mediados de finais do século II exhorta á xente a mirar para o reino:

Xa que logo, ningún de vós xa non disimule nin mire para atrás, senón que se achegue de boa gana ao Evanxeo do reino de Deus. (Clemente romano. Recoñecementos, Libro X, Capítulo XLV. Extraído de Padres Antenicenos, tomo 8. Editado por Alexander Roberts e James Donaldson. Edición americana, 1886)

Ademais, aínda que aparentemente non foi escrito por ningún na verdadeira igrexa, o escrito de mediados do século II titulado *O pastor de Hermas* na tradución de Roberts e Donaldson usa a expresión "reino de Deus" catorce veces.

verdadeiros cristiáns, e incluso moitos que só profesaban a Cristo, sabían algo sobre o Reino de Deus no século II.

Incluso o santo católico e ortodoxo Ireneo entendeu que despois da resurrección, os cristiáns entrarían no Reino de Deus. Fíxate no que escribiu, c. 180 dC:

Pois tal é o estado dos que creron, xa que neles mora continuamente o Espírito Santo, que foi dado por El no bautismo, e é retido polo que recibe, se anda na verdade e na santidad, na xustiza e na paciencia. Porque esta alma ten unha resurrección nos que cren, o corpo recibindo a alma de novo, e xunto con ela, polo poder do Espírito Santo, resucitando e entrando no reino de Deus . (Ireneo, St., bispo de Lyon. Traducido do armenio por Armitage Robinson. A Demostración da Predicación Apostólica, Capítulo 42. Wells, Somerset, outubro de 1879. Segundo se publica en SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NOVA YORK: THE MACMILLAN CO, 1920).

Teófilo de Antioquía ensinou:

Eu só menciono a súa bondade; se o chamo Reino, só menciono a súa gloria... Porque se o fixera inmortal dende o principio, fíxoo Deus. ... Non o fixo, pois, nin inmortal nin mortal, senón, como dixemos máis arriba, capaz de ambas; de xeito que se se inclinase ás cousas da inmortalidade, gardando o mandamento de Deus, recibiría como recompensa del a inmortalidade e se convertería en Deus. (Teófilo , A Autolycus , 1:3, 2:27)

O santo católico Hipólito, a principios do século III, escribiu:

E recibirás o reino dos ceos, ti que, mentres vivías nesta vida, coñecías ao Rei Celestial. E serás compañeiro da Divindade e coherdeiro con Cristo, xa non escravo das luxurias nin das paixóns, e nunca máis desperdiciado pola enfermidade. Porque te convertiches en Deus: por calquera sufrimento que sufriches sendo home, estes deunos, porque eras de molde mortal , pero todo o que sexa consistente con Deus impartir, estes Deus prometeu concederche, porque ti foron divinizados e xerados

para a inmortalidade. (Hipólito. Refutación de todas as herexías, libro X, capítulo 30)

O obxectivo dos humanos é ser divinizados no próximo Reino de Deus.

Problemas nos séculos II e III

A pesar da súa aceptación xeneralizada, no século II levantouse un líder apóstata antilei chamado Marción . Marción ensinou contra a lei de Deus, o sábado e o Reino literal de Deus. Aínda que foi denunciado por Policarpo e outros, tivo contacto coa Igrexa de Roma durante bastante tempo e parecía ter influencia alí.

Nos séculos II e III, os alegóricos foron asentándose en Alexandría (Exipto). Moitos alegóricos opuxéronse á doutrina do reino que vén. Observe o informe sobre algúns deses alegoristas:

Dionisio naceu nunha familia pagana nobre e rica en Alexandría, e foi educado na súa filosofía. Deixou as escolas pagás para converterse en alumno de Orixé, a quen sucedeu á fronte da escola catequética de Alexandría...

Clemente, Oríxenes e a escola gnóstica estaban corrompindo as doutrinas dos santos oráculos polas súas interpretacións fantasiosas e alegóricas... obtiveron para si o nome de "Alegóricos". Nepote combateu publicamente aos alegoristas e sostivo que haberá un reinado de Cristo na terra...

Dionisio disputou cos seguidores de Nepote, e segundo o seu relato... " un estado de cousas como o que existe agora no reino de Deus". Esta é a primeira mención do reino de Deus existente no estado actual das igrexas...

Nepos recriminou o seu erro, mostrando que o reino dos ceos non é alegórico, senón que é o reino literal de vir do noso Señor na resurrección para a vida eterna...

Entón, a idea do reino no estado actual de cousas foi concibida e presentada na escola gnóstica de alegoristas en Exipto, entre os anos 200 e 250 d. C., un século completo antes de que os bispos do imperio chegasen a ser considerados como ocupantes do trono. ...

Clemente concibiu a idea do reino de Deus como un estado de verdadeiro coñecemento mental de Deus. Oríxenes expúxoo como un significado espiritual escondido na letra simple das Escrituras . (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Publicado por Claxton, Remsen & Haffelfinger , 1870, pp. 124-125)

Así, mentres o bispo Nepote ensinaba o evanxeo do Reino de Deus, os alegóricos intentaron chegar a unha comprensión falsa, menos literal, do mesmo. O bispo Apolinar de Hierápolis tamén intentou combater os erros dos alegóricos máis ou menos ao mesmo tempo. Os que verdadeiramente estaban na Igrexa de Deus defenderon a verdade do Reino literal de Deus ao longo da historia.

Herbert W. Armstrong Ensinou o Evanxeo do Reino, Plus

No ^{século} XX, o falecido Herbert W. Armstrong escribiu:

Porque *rexearon* o evanxeo de Cristo. . . , o mundo tivo que suplantar outra cousa no seu lugar. Tiveron que inventar unha *falsificación!* Entón, escoitamos falar do reino de Deus como unha simple locura, un sentimento agradable nos corazóns humanos, que o reduce a un NADA etéreo e irreal. Outros terxiversaron que a "IGLESIA" é o reino. . . O profeta Daniel, que viviu 600 anos antes de Cristo, sabía que o reino de Deus era un reino real, un goberno que gobernaba.

literal na terra. . .

Aquí . . . é a explicación de Deus sobre o que é o REINO DE DEUS: "E nos días destes reis..." - aquí está falando dos dez dedos dos pés, parte de ferro e parte de barro fráxil. Isto, ao conectar a profecía con Daniel 7, e Apocalipse 13 e 17, refírese aos novos ESTADOS UNIDOS DE EUROPA que agora se están formando. . . ante os teus ollos! Apocalipse 17:12 deixa claro o detalle de que será unha unión de DEZ REIS OU REINOS que (Apoc. 17:8) resucitará o antigo IMPERIO ROMANO . . .

Cando vén Cristo, vén como REI dos reis, gobernando toda a terra (Apoc. 19:11-16); e O SEU REINO -- o *REINO DE DEUS* -- dixo Daniel, é CONSUMER todos estes reinos mundanos. Apocalipse 11:15 indícanos con estas palabras: "Os reinos deste mundo *convertéronse en* REINOS DO NOSO SEÑOR E DO SEU CRISTO: e el reinará para sempre e para sempre"! Este é O REINO DE DEUS. É o FIN dos actuais gobernos, si, e mesmo dos Estados Unidos e as nacións británicas. Entón converteranse nos reinos --os GOBERNOS-- do Señor XESUCRISTO, entón REI dos reis de toda a terra. Isto deixa completamente claro o feito de que o REINO DE DEUS é un GOBERNO literal. Aínda que o Imperio Caldeo era un REINO, así como o Imperio Romano era un REINO, así o REINO DE DEUS é un goberno. É facerse cargo do GOBERNO das NACIÓNS do mundo. Xesucristo naceu para ser un REI, un gobernante! . . .

O mesmo Xesucristo que pasou por riba dos outeiros e vales de Terra Santa e das rúas de Xerusalén hai máis de 1.900 anos está a vir de novo. Dixo que viría de novo. Despois de ser crucificado, Deus resucitouno de entre os mortos despois de tres días e tres noites (Mt. 12:40; Feitos 2:32; I Cor. 15:3-4). Subiu ao Trono de Deus. Sede do Goberno do Universo (Feitos 1:9-11; Heb. 1:3; 8:1; 10:12; Apoc. 3:21).

É o "nobre" da parábola, que foi ao Trono de

Deus --o "país afastado"-- para ser coroado como Rei de reis sobre todas as nacións, e despois volver á terra (Lucas 19:12-27).

De novo, está no ceo ata os "tempos de restitución de todas as cousas" (Feitos 3:19-21). *Restitución* significa restaurar a un estado ou condición anterior. Neste caso, a restauración do goberno de Deus na terra e, polo tanto, a restauración da paz mundial e as condicións utópicas.

A turbulencia mundial actual, a escalada das guerras e as disputas chegarán ao clímax en problemas mundiais tan grandes que, a non ser que Deus interveña, ningunha carne humana se salvará viva (Mateo 24:22). No seu clímax, cando o atraso provocaría a expulsión de toda a vida deste planeta, Xesucristo volverá. Esta vez vén como Deus divino. El vén con todo o poder e a gloria do Creador que goberna o universo. (Mat. 24:30; 25:31.) Virá como "Rei dos reis e Señor dos señores" (Apoc. 19:16), para establecer un supergoberno mundial e gobernar todas as nacións "con vara de ferro". (Apoc. 19:15; 12:5). . .

Cristo non é benvido?

Pero a humanidade gritará de alegría e acollerá-o en éxtase e entusiasmo frenético, incluso as igrexas do cristianismo tradicional?

Non o farán! Eles crerán, porque os falsos ministros de Satanás (II Cor. 11:13-15) os enganaron, que el é o Anticristo. As igrexas e as nacións enfadaranse coa súa chegada (Apoc. 11:15 con 11:18), e as forzas militares intentarán loitar contra el para destruílo (Apoc. 17:14).

As nacións estarán implicadas na batalla culminante da vindeira Terceira Guerra Mundial, coa fronte de batalla en Xerusalén (Zac. 14:1-2) e entón Cristo volverá. En poder sobrenatural, "loitará contra aquelas nacións" que loitan contra el (versículo 3). Vainos derrotar totalmente (Apoc. 17:14)! "Aquel día estarán os seus pés sobre o monte das Oliveiras", a moi pouca distancia ao leste de Xerusalén (Zac. 14:4). (Armstrong HW. *The Mystery of the Ages*, 1984)

A Biblia declara que Xesús volverá e vencerá, aínda que moitos loitarán contra el (Apocalipsis 19:19). Moitos afirmarán (baseándose na comprensión incorrecta da profecía da Biblia, pero en parte por mor dos falsos profetas e místicos) que o Xesús que regresa é o anticristo final!

O seguinte tamén é de Herbert Armstrong:

A verdadeira relixión -- a verdade de Deus potenciada co amor de Deus impartido polo Espírito Santo ... A ALEGRIA INDECIBLE de coñecer a Deus e a Xesucristo -- de coñecer a VERDADE -- e a calor do AMOR divino de Deus!...

As ensinanzas da verdadeira Igrexa de Deus son simplemente as de "vivir de cada palabra" da Santa Biblia...

Os homes volverán do camiño de "conseguir" ao camiño de "dar": o camiño do amor de Deus.

UNHA NOVA CIVILIZACIÓN agarrará agora a terra! (ibid)

A NOVA CIVILIZACIÓN é o Reino de Deus. Proclamar que a nova civilización está por vir e basearse no amor é unha parte importante do que trata o verdadeiro evanxeo do reino que Xesús e os seus seguidores ensinaron. Iso é algo que predicamos na Igrexa *Continua* de Deus.

Herbert Armstrong deuse conta de que Xesús estaba ensinando que a sociedade humana, aínda cando pensa que quere obedecer, rexeitou o "ceder camiño" da vida, o camiño do amor. Case ninguén parece comprender axeitadamente o significado do que Xesús estaba ensinando.

A salvación a través de Xesús é parte do Evanxeo

Agora, algúns que leron ata aquí probablemente pregúntanse sobre a morte e o papel de Xesús na salvación. Si, iso é parte do evanxeo sobre o que escribiron o Novo Testamento e Herbert W. Armstrong.

O Novo Testamento mostra que o evanxeo inclúe a salvación a través de Xesús:

¹⁶ Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para salvar a todo aquel que cre, primeiro para o xudeu e tamén para o grego (Romanos 1:16).

⁴Por iso, os que estaban dispersos foron predicando por todas partes

a palabra. ⁵Entón Filipe baixou á cidade de Samaria e pregoulles a Cristo. ... ¹² Pero cando creron a Filipe mentres predicaba as cousas relativas ao reino de Deus e ao nome de Xesucristo, tanto homes como mulleres foron bautizados. ... ²⁵ Entón, despois de testemuñar e predicar a palabra do Señor, volveron a Xerusalén, predicando o evanxeo en moitas aldeas dos samaritanos. ²⁶ Un ano do Señor faloulle a Filipe... ⁴⁰ Filipe foi atopado en Azoto . E ao pasar, predicou en todas as cidades ata que chegou a Cesarea. (Feitos 8: 4,5,12,25,26,40)

¹⁸ predicoulles Xesús e a resurrección. (Feitos 17:18)

³⁰Entón Paulo viviu dous anos enteiros na súa casa alugada, e recibiu a todos os que viñan a el, ³¹ **predicando o reino de Deus e ensinando as cousas que conciernen ao Señor Xesucristo** con toda confianza, sen que ninguén o prohiba. (Feitos 28:30-31)

Teña en conta que a predicación incluía a Xesús E o reino. Por desgraza, unha comprensión adecuada do evanxeo do Reino de Deus adoita faltar nas ensinanzas das igrexas grecorromanas.

En realidade, para axudarnos a formar parte dese reino, Deus amou tanto aos humanos que enviou a Xesús a morrer por nós (Xoán 3:16-17) e sálvanos pola súa graza (Efesios 2:8). E iso é parte das boas novas (Feitos 20:24).

O Evanxeo do Reino é o que o mundo necesita, pero...

Traballar pola paz (Mateo 5:9) e facer o ben son obxectivos que valen a pena (cf. Gálatas 6:10). Porén, moitos líderes mundiais, incluídos os relixiosos, cren que será a cooperación humana internacional a que traerá paz e prosperidade, e non o Reino de Deus. E aínda que terán algúns éxitos temporais, non só non o conseguirán, senón que algúns dos seus esforzos humanos acabarán por levar o planeta Terra ao punto de que faría a vida insostible se Xesús non volveuse establecer o seu Reino. Os humanos arranxar a terra sen Deus é un evanxeo van e falso (Salmo 127:1).

Moitos no mundo están tentando armar un plan internacional babilónico semi-relixioso para poñer en marcha unha nova orde mundial no século ^{XXI}. Isto é algo que a Igrexa de Deus *Continúa* denuncia dende os seus inicios e ten previsto seguir denunciando. Desde que Satanás enganou a Eva para que se namorase dunha versión do seu evanxeo hai case 6000 anos (Xénese 3), moitos humanos creron que saben mellor que Deus o que os fará mellores a eles e ao mundo.

Segundo a Biblia, fará falta unha combinación dun líder militar en Europa (chamado Rei do Norte, tamén chamado Besta de Apocalipse 13:1-10) xunto cun líder relixioso (chamado falso profeta, tamén chamado THE). Anticristo final e a Besta de dous cornos de Apocalipse 13:11-17) da cidade dos sete outeiros (Apocalipse 17:9,18) para traer unha orde mundial "babilónica" (Apocalipsis 17 e 18). Aínda que a humanidade necesita o regreso de Cristo e o establecemento do seu reino, moitos no mundo non prestarán atención a esta mensaxe no século ^{XXI}: seguirán crendo en varias versións do falso evanxeo de Satanás. Pero o mundo recibirá unha testemuña.

Lembre que Xesús ensinou:

¹⁴ E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuño a todas as nacións, e entón chegará o fin. (Mateo 24:14)

Teña en conta que o evanxeo do reino chegará ao mundo como testemuña, entón chegará o fin.

Hai varias razóns para iso.

Unha delas é que Deus quere que o mundo escoite o verdadeiro evanxeo antes do comezo da Gran Tribulación (que se mostra que comeza en Mateo 24:21). Así, a mensaxe do evanxeo é unha testemuña e unha advertencia (cf. Ezequiel 3; Amós 3:7). Dará lugar a máis conversións de xentís antes de que Xesús volva (Romanos 11:25) e suficientes conversións non xentís (Romanos 9:27) antes de que Xesús volva.

Outra é que a esencia da mensaxe será contraria ás opinións da Besta en ascenso, rei do poder do Norte, xunto co Falso Profeta, o Anticristo final. Básicamente, prometerán paz a través do esforzo humano, pero levará ao final (Mateo 24:14) e á destrución (cf. 1 Tesalonicenses 5:3).

Debido aos sinais e as marabillas mentirosas asociadas con eles (2 Tesalonicenses 2:9), a maioría do mundo optará por crer unha mentira (2 Tesalonicenses 2:9-12) en lugar da mensaxe do evanxeo. Por mor das condenas impropias do Reino milenar de Deus por parte dos católicos romanos, ortodoxos orientais, luteranos e outros, moitos afirmarán erróneamente que a mensaxe do evanxeo milenar do Reino de Deus é o falso evanxeo asociado co Anticristo.

Os fieis cristiáns de Filadelfia (Apocalipsis 3: 7-13) proclamarán o evanxeo milenar do reino e dirán ao mundo o que farán certos líderes mundanos (incluíndo a Besta e o Falso Profeta).

Apoiarán dicirlle ao mundo a mensaxe de que a Besta, rei do poder do Norte, xunto co Falso Profeta, o Anticristo final, acabarán por destruír (xunto con algúns dos seus aliados) os EUA e as nacións anglosaxonas do Reino Unido. , Canadá, Australia e Nova Zelandia (Daniel 11:39) e que pouco despois destruírán unha confederación árabe/islámica (Daniel 11:40-43), funcionarán como instrumentos dos demos (Apocalipse 16:13-14), e finalmente loitará contra Xesucristo ao seu regreso (Apocalipse

16:14; 19:19-20). Os fieis filadelfios (Apocalipsis 3:7-13) anunciarán que o reino milenarío chegará pronto. Isto probablemente xeraría moita cobertura mediática e contribuiría ao cumprimento de Mateo 24:14. Nós, na Igrexa de Deus *Continuada*, estamos preparando literatura (en varios idiomas), engadindo sitios web e tomando outros pasos para prepararse para o "traballo breve" (cf. Romanos 9:28) que levará á determinación de Deus de que Mateo 24: 14 foi proporcionado suficientemente como testemuña para que veña o final.

O "falso evanxeo" que proclama aos líderes mundiais (probablemente algún "novo" tipo de máximo líder de Europa xunto cun pontífice comprometido que *reclamará* unha forma de catolicismo) non lles gustará: non queren que o mundo aprenda o que realmente farán facer (e quizais nin sequera o crean nun principio, cf. Isaías 10:5-7). Eles e/ou os seus partidarios tamén probablemente ensinarán falsamente que os fieis filadelfios defenderán unha doutrina extremista (milenarismo) dun anticristo que vén. Calquera que sexan as condenas que eles e/ou os seus seguidores fagan contra os fieis de Filadelfia e a Igrexa de Deus *Continuada* desencadearán a persecución (Daniel 11:29-35; Apocalipse 12:13-15). Isto tamén levará ao final: o comezo da Gran Tribulación (Mateo 24:21; Daniel 11:39; cf. Mateo 24:14-15; Daniel 11:31) así como un tempo de protección para a fiel Filadelfia. cristiáns (Apocalipse 3:10; 12:14-16).

A Besta e o Falso Profeta probarán a forza, a chantaxe económica, os signos, as marabillas mentirosas, o asasinato e outras presións (Apocalipsis 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tesalonicenses 2:9-10) para ter control. Os cristiáns preguntarán:

¹⁰ "Ata cando, Señor, santo e verdadeiro, ata que xulgues e vingues o noso sangue dos habitantes da terra?" (Apocalipse 6:10)

Ao longo dos séculos, o pobo de Deus preguntouse: "Canto tempo vai pasar ata que Xesús volva?"

Aínda que non sabemos o día nin a hora, esperamos que Xesús volva (e o Reino milenar de Deus establecido) no século ^{xxi} en base a moitas escrituras (por exemplo, Mateo 24:4-34; Salmo 90:4; Oseas 6: 2; Lucas 21:7-36; Hebreos 1:1-2; 4:4,11; 2 Pedro 3:3-8; 1 Tesalonicenses 5:4), algunhas partes das cales agora vemos cumpridas.

Se Xesús non intervén, o mundo aniquilará toda vida:

²¹ Pois entón haberá unha gran tribulación, como non houbo desde o principio do mundo ata este tempo, nin a haberá. ²² E se non se acurtasen eses días, ningunha carne se salvaría; pero polo ben dos elixidos acurtaranse eses días. (Mateo 24:21-22)

²⁹ Inmediatamente despois da tribulación daqueles días, o sol escurecerase e a lúa non dará a súa luz; as estrelas caerán do ceo, e os poderes do ceo serán sacudidos. ³⁰ Entón aparecerá no ceo o sinal do Fillo do Home, e entón todas as tribos da terra chorarán, e verán ao Fillo do Home vir sobre as nubes do ceo con poder e gran gloria. ³¹ E enviará aos seus anxos cun gran son de trompeta, e reunirán os seus elixidos dos catro ventos, dende un extremo do ceo ata o outro. (Mateo 24:29-31)

O Reino de Deus é o que o mundo necesita.

Embaixadores do Reino

Cal é o teu papel no Reino?

Agora mesmo, se es un verdadeiro cristián, debes ser un embaixador diso. Observa o que escribiu o apóstolo Paulo:

²⁰ Agora ben, somos embaixadores de Cristo, coma se Deus estivese suplicando por nós: rogámosvos en nome de Cristo, reconciliádevos con Deus. (2 Corintios 5:20)

¹⁴ Levántate, pois, cinguindo a túa cintura coa verdade, vestindo a coraza da xustiza, ¹⁵ e calzando os teus pés coa preparación do evanxeo da paz; ¹⁶ sobre todo, tomando o escudo da fe co que poderás apagar todos os dardos de lume do malvado. ¹⁷ E toma o casco da salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus; ¹⁸ rezando sempre con toda oración e súplica no Espírito, vixiando para iso con toda perseveranza e súplica por todos os santos, ¹⁹ e por min, para que se me dea a palabra, para que abra a boca con audacia para dar a coñecer. o misterio do evanxeo, ²⁰ do que son embaixador encadeado; para que nel fale con audacia, como debo falar. (Efesios 6:14-20)

Que é un embaixador? *Merriam-Webster* ten a seguinte definición:

1 : un enviado oficial; *especialmente* : un axente diplomático do máis alto rango acreditado ante un goberno ou soberano estranxeiro como representante residente do seu propio goberno ou soberano ou designado para unha misión diplomática especial e, a miúdo, temporal.

2 a : un representante ou mensaxeiro autorizado

Se es un verdadeiro cristián, es un enviado oficial, por Cristo! Fíxate no que escribiu o apóstolo Pedro:

⁹ Mais ti es unha xeración elixida, un real sacerdocio, unha nación santa, o seu propio pobo especial, para que proclames as louvanzas de Aquele que te chamou das tebras á súa luz marabillosa; ¹⁰ que antes non eran pobo, pero agora son o pobo de Deus, que non obtiveron misericordia, pero agora obtiveron misericordia. (1 Pedro 2:9-10)

Como cristiáns, debemos ser parte dunha nación santa.

Que nación é agora santa?

Ben, certamente ningún dos reinos deste mundo, pero finalmente formarán parte do Reino de Cristo (Apocalipse 11:15). É a nación de Deus, o seu Reino o que é santo.

Como embaixadores, normalmente non participamos na política directa das nacións deste mundo. Pero temos que vivir o modo de vida de Deus agora (consulta tamén o libro gratuíto dispoñible en www.ccog.org titulado: *Christians: Embassadors for the Kingdom of God, Biblical instructions on living as a Christian*). Ao facelo, aprendemos mellor por que os camiños de Deus son os mellores, para que no seu reino poidamos ser reis e sacerdotes e reinarmos con Cristo na terra:

⁵ A Aquele que nos amou e nos lavou dos nosos pecados co seu propio sangue, ⁶ e nos fixo reis e sacerdotes para o seu Deus e Pai, a El sexa a gloria e o dominio para sempre. Amén. (Apocalipse 1:5-6)

¹⁰ E fixéronnos reis e sacerdotes para o noso Deus; E reinaremos na terra. (Apocalipse 5:10)

Un aspecto futuro diso será ensinar aos que son mortais entón a camiñar nos camiños de Deus:

¹⁹ Porque o pobo habitará en Sión en Xerusalén; Non chorarás máis. Será moi clemente contigo ao son do teu berro; Cando o escoite, responderache. ²⁰ E aínda que o Señor che dea o pan da adversidade e a auga da aflicción, os teus mestres xa non se moverán para un recuncho, pero os teus ollos verán aos teus mestres. ²¹ Os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, que dirá: "Este é o camiño, anda por el" . (Isaías 30:19-21)

Aínda que esa é unha profecía para o reino milenar, nesta época os cristiáns deben estar preparados para ensinar:

¹² ... para este momento deberías ser mestres (Hebreos 5:12)

¹⁵ Pero santificade o Señor Deus nos vosos corazóns e esteades sempre preparados para dar resposta a todo home que vos pregunte a razón da esperanza que hai en vós con mansedumbre e temor (1 Pedro 3:15, KJV).

A Biblia mostra que moitos dos cristiáns máis fieis, xusto antes do comezo da Gran Tribulación, instruirán a moitos:

³³ E os do pobo entendido instruirán a moitos (Daniel 11:33)

Entón, aprender, crecer en graza e coñecemento (2 Pedro 3:18), é algo que deberíamos facer agora. Parte do teu papel no Reino de Deus é poder ensinar. E para os cristiáns máis fieis, filadelfios (Apocalipsis 3:7-13), isto tamén incluírá apoiar a importante testemuña do Evanxeo antes do inicio do reino milenario (cf. Mateo 24:14).

Despois de que se estableza o Reino de Deus, o pobo de Deus será usado para axudar a restaurar un planeta danado:

¹² Os de entre vós edificarán os vellos baldíos ; Levantarás os alicerces de moitas xeracións; E chamaráselle o reparador da brecha, o restaurador das rúas onde habitar. (Isaías 58:12)

Así, o pobo de Deus que viviu ao xeito de Deus nesta época facilitará que as persoas habiten nas cidades (e noutros lugares) durante este tempo de restauración. O mundo será realmente un lugar mellor. Deberíamos ser embaixadores de Cristo agora, para que tamén poidamos servir no seu Reino.

A verdadeira mensaxe do Evanxeo é transformadora

Xesús dixo: "Se permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente os meus discípulos. ³² E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres" (Xoán 8:31-32). Coñecer a verdade sobre o evanxeo do Reino de Deus líbranos de quedar atrapados nas falsas esperanzas deste mundo.

Podemos apoiar con audacia un plan que funciona: o plan de Deus! Satanás enganou ao mundo enteiro (Apocalipse 12:9) e o Reino de Deus é a verdadeira solución. Necesitamos defender e defender a verdade (cf. Xoán 18:37).

A mensaxe do evanxeo é máis que sobre a salvación persoal. A boa nova do Reino de Deus debería transformar un nesta época:

² E non te conformes a este mundo, senón transformate coa renovación da túa mente, para que probes cal é a boa, aceptable e perfecta vontade de Deus. (Romanos 12:2)

Os verdadeiros cristiáns transfórmanse para servir a Deus e aos demais:

²² Servidores, obedecede en todas as cousas aos vossos amos segundo a carne, non con atención á vista, como agradando aos homes, senón con sinceridade de corazón, temendo a Deus. ²³ E o que fagas, faino de corazón, como para o Señor e non para os homes, ²⁴ sabendo que do Señor recibirás a recompensa da herdanza; pois serves ao Señor Cristo. (Colosenses 3:22-24)

²⁸ Xa que logo, xa que estamos recibindo un reino que non se pode abalar, teñamos graza, pola cal poidamos servir a Deus de forma aceptable con reverencia e temor de Deus. (Hebreos 12:28)

Os verdadeiros cristiáns viven de xeito diferente ao mundo. Aceptamos as normas de Deus por riba das do mundo para o que está ben e mal. Os xustos viven pola fe (Hebreos 10:38), xa que se necesita fe para vivir o camiño de Deus nesta época. Os cristiáns eran considerados tan diferentes do mundo no que vivían, que o seu modo de vida foi referido como "o Camiño" no Novo Testamento (Feitos 9:2; 19:9; 24:14,22) . O mundo vive egoístamente, baixo o dominio de Satanás, no que se chamou "o camiño de Caín" (Xudas 11).

O Evanxeo do Reino de Deus é unha mensaxe de xustiza, alegría e paz (Romanos 14:17). A palabra profética, debidamente entendida, é reconfortante (cf. 1 Corintios 14:3; 1 Tesalonicenses 4:18), sobre todo mentres vemos como o mundo se desmorona (cf. Lc 21,8-36). O verdadeiro modo de vida cristián leva á abundancia espiritual e bendicións físicas (Marcos 10:29-30). Isto é parte de porque os que a viven entenden que o mundo necesita o Reino de Deus. Os cristiáns son embaixadores do Reino de Deus.

Os cristiáns poñemos a nosa esperanza no espiritual, non no físico, aínda que vivimos nun mundo físico (Romanos 8:5-8). Temos a "esperanza do evanxeo" (Colosenses 1:23). Isto é algo que os primeiros cristiáns entenderon que moitos dos que hoxe profesan Xesús non entenden realmente.

6. Dikereke tša Gerika le Roma di ruta gore Mmušo o Bohlokwa, Eupša...

As igrexas grecorromanas cren que ensinan aspectos do Reino de Deus, pero teñen problemas para comprender realmente o que é realmente.

Por exemplo, *The Catholic Encyclopedia* ensina isto sobre o reino:

O de Cristo... En cada etapa da súa ensinanza, a chegada deste reino, os seus diversos aspectos, o seu significado preciso, a forma en que se debe acadar, forman o elemento básico dos seus discursos, tanto que o seu discurso é chamado "o evanxeo". do reino"...comezáronse a falar da Igrexa como "o reino de Deus"; cf. Col., I, 13; I Tes., II, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, etc... significa a Igrexa como esa institución divina... (Papa H. Reino de Deus. A Enciclopedia Católica, Volume VIII. 1910).

Aínda que o anterior apuntaba a "Col., I, 13; I Tes., II, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10", se os buscas, descubrirás que ningún deses versos di nada sobre que **a Igrexa** sexa o Reino de Deus. Ensinan que os crentes serán parte do Reino de Deus ou que é o reino de Xesús. A Biblia advirte que moitos cambiarían o evanxeo ou volverían a outro, un falso (Gálatas 1:3-9). Por desgraza, varios o fixeron.

Xesús ensinou: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min " (Xoán 14:6). Pedro ensinou : "Tampouco hai salvación en ningún outro, porque non hai outro nome debaixo do ceo dado aos homes polo que debamos ser salvados" (Feitos 4:12). Pedro díxolles aos xudeus que todos debían ter a fe para arrepentirse e aceptar que Xesús se salvase (Feitos 2:38).

En contraste con isto, o Papa Francisco ensinou que os ateos, sen Xesús, poden ser salvados por boas obras! Tamén ensina que os xudeus poden ser gardados sen aceptar a Xesús! Ademais, el e algúns grecorromanos tamén parecen considerar que unha versión non bíblica de "María" é unha clave para o evanxeo, así como unha clave para a unidade ecuménica e interreligiosa. Por desgraza, eles e outros non entenden a

importancia de Xesús E o verdadeiro Evanxeo do Reino de Deus. Moitos están promovendo falsos evanxeos.

Moitos desexan camiñar pola vista e ter fe no mundo. O Novo Testamento ensina que os cristiáns deben mirar arriba:

² Pon a túa mente nas cousas de arriba, non nas cousas da terra.
(Colosenses 3:2)

⁷ Porque andamos pola fe, non pola vista. (2 Corintios 5:7)

Con todo, o Papa Pío XI basicamente ensinou a andar pola vista da súa igrexa:

...a Igrexa Católica... é o reino de Cristo na terra. (Encíclica de Pío *Quas Primas*).

O sitio web *CatholicBible101* afirma que " o Reino de Deus foi establecido na terra por Xesucristo no ano 33 d.C., na forma da súa Igrexa, dirixida por Pedro... a Igrexa Católica". Porén o Reino milenar de Deus non está aquí nin é a Igrexa de Roma, pero estará na terra. Aínda que a verdadeira Igrexa de Deus ten as "chaves do reino" (Mateo 16:19), os que afirman que unha igrexa é o reino "quitáronse a chave do coñecemento" (Lucas 11:52).

A Igrexa de Roma ensina con tanta forza contra un Reino de Deus milenar terrestre que se achega en breve que é basicamente a única "doutrina do Anticristo" listada no *Catecismo oficial da Igrexa Católica* :

676 O engano do Anticristo xa comeza a tomar forma no mundo cada vez que se pretende realizar dentro da historia esa esperanza mesiánica que só se pode realizar máis aló da historia a través do xuízo escatolóxico. A Igrexa rexeitou ata as formas modificadas desta falsificación do reino para pasar co nome de milenarismo... (Catecismo da Igrexa Católica. Imprimatur Potest + Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, páx. 194)

Por desgraza, os que estean de acordo con iso terán grandes problemas coa proclamación do Evanxeo do Reino de Deus ao final. Algúns levarán

terribles contra os que o proclaman (Daniel 7:25; 11:30-36). Pero, podes pensar, non estarán no reino todos os que profesan a Xesús como Señor? Non, non o serán. Fíxate no que dixo Xesús:

21 "Non todo aquel que me di : 'Señor, Señor', entrará no reino dos ceos, senón o que fai a vontade do meu Pai que está nos ceos. 22 Moitos me dirán naquel día: 'Señor, Señor, non profetizamos no teu nome, expulsamos demos no teu nome e fixemos moitas marabillas no teu nome?' 23 E entón declarareilles: 'Nunca vos coñecín; apartade de min , vós que practicades a iniquidade!' (Mateo 7:21-23)

O apóstolo Paulo sinalou que o "misterio da iniquidade" estaba "xa en funcionamento" (2 Tesalonicenses 2:7) no seu tempo. Esta ilegalidade tamén está relacionada con algo do que a Biblia advirte nos últimos tempos que se chama "Misterio, Babilonia a Grande" (Apocalipsis 17:3-5).

O "misterio da ilegalidade" está relacionado cos cristiáns que cren que non teñen que cumprir a lei dos Dez Mandamentos de Deus, etc. lei, polo que aínda que pensan que teñen unha forma da lei de Deus, non están gardando unha forma de cristianismo que Xesús ou os seus apóstolos recoñecerían como lexítima.

Os grecorromanos son como os fariseos que violaron os mandamentos de Deus, pero afirmaron que as súas tradicións facían isto aceptable: Xesús denunciou ese enfoque (Mateo 15:3-9). Isaías tamén advertiu de que as persoas que dicían ser de Deus se rebelarían contra a súa lei (Isaías 30:9). Esta rebelión sen lei é algo que, por desgraza, vemos isto ata hoxe.

Outro "misterio" parece ser que a Igrexa de Roma parece crer que as súas axendas militaristas ecuménicas e interreligiosas levarán á paz e a unha versión non bíblica do Reino de Deus na terra. As Escrituras advirten contra unha próxima unidade ecuménica que, ensinando, terá éxito

durante algúns anos (nota: móstrase a *Biblia de Nova Xerusalén* , unha tradución aprobada polos católicos):

⁴ Postráronse diante do dragón porque lle dera a súa autoridade á besta; e postráronse diante da besta, dicindo: 'Quen se pode comparar coa besta? Quen pode loitar contra ela?' ⁵ A besta foi autorizada a pronunciar os seus alardes e blasfemias e permanecer activa durante corenta e dous meses; ⁶ e proclamou as súas blasfemias contra Deus, contra o seu nome, contra a súa tenda celestial e contra todos os que alí se acubillan. ⁷ Permitiuse facer a guerra contra os santos e conquistalos, e deuse poder sobre toda raza, pobo, lingua e nación; ⁸ e todos os homes do mundo o adorarán, é dicir, todos aqueles cuxo nome non foi escrito dende a fundación do mundo no libro da vida do Cordeiro sacrificado. ⁹ Quen escoite, escoite: ¹⁰ Os de cativerio a cativerio; os pola morte a espada ata a morte a espada. É por iso que os santos deben ter perseveranza e fe. (Apocalipse 13:4-10, NJB)

A Biblia advirte contra a unidade de Babilonia do tempo final:

¹ Un dos sete anxos que tiñan as sete cuncas veu para min falar e díxome: "Ven aquí e mostrareiche o castigo da gran prostituta que está entronizada xunto a abundantes augas, ² coa cal todos os reis da terra. prostituíronse, e que emborracharon a toda a poboación do mundo co viño do seu adulterio». ³ Levoume en espírito a un deserto, e alí vin a unha muller montada nunha besta escarlata que tiña sete cabezas e dez cornos e tiña escritos títulos blasfemos por todas partes. ⁴ A muller ía vestida de púrpura e escarlata e relucía de ouro, xoias e perlas, e levaba unha copa de viño de ouro chea da suciedade noxenta da súa prostitución; ⁵ **na súa fronte estaba escrito un nome, un nome críptico: "Babilonia a Grande, a nai de todas as prostitutas e de todas as prácticas sucias da terra "**. ⁶ Vin que estaba bébeda, borracha do sangue dos santos e do sangue dos mártires de Xesús; e cando a vin, quedei completamente desconcertado. (Apocalipse 17:1-6, NJB)

⁹ 'Isto require astucia. As **sete cabezas son os sete outeiros** , nos que está sentada a muller . . . ¹⁸ A muller que viches é **a gran cidade** que ten autoridade sobre todos os gobernantes da terra. (Apocalipse 17: 9,18 , NJB)

¹ Despois disto, vin outro anxo baixar do ceo, con gran autoridade que se lle deu; a terra brillou coa súa gloria. ² Gritou a tope: "Caeu Babilonia, caeu **Babilonia a Grande** , e converteuse no lugar de refugio dos demos e nun albergue para todo espírito sucio e paxaro sucio e repugnante". ³ Todas as nacións beberon profundamente do viño da súa prostitución; todos os reis da terra prostituíronse con ela, e todo comerciante enriqueceuse coa súa libertinaxe. ⁴ Outra voz falou do ceo; Escoiteino dicir: '**Said, meu pobo, lonxe dela, para que non participedes dos seus crimes e teñades as mesmas pragas que soportar** . ⁵ Os seus pecados chegaron ata o ceo, e Deus ten en conta os seus crimes: trátaa como ela tratou aos demais. ⁶ Deberá pagarlle o dobre da cantidade que exixiu. Ela debe ter unha cunca dobremente forte da súa propia mestura. ⁷ Cada unha das súas pompas e orxías debe ser igualada cunha tortura ou unha agonía. Estou entronizada como raíña, pensa ela; Non son viúva e nunca coñecerei o duelo. ⁸Por iso, nun día, caerán sobre ela as pragas: enfermidades, loito e fame. Ela será queimada ata o chan. O Señor Deus que a condenou é poderoso. ⁹ "Haberá choro e choro por ela polos reis da terra que se prostituíron con ela e celebraron orxías con ela. Eles ven o fume mentres arde, (Apocalipse 18:1-9, NJB)

En Zacarías, a Biblia advirte contra a chegada de Babilonia e mostra que a unidade adecuada non ocorrerá ata *despois do* regreso de Xesús:

¹⁰ Ollo! Ollo! Fuxe da terra do norte --declara Xehová- porque eu te espaxearei aos catro ventos do ceo--declara Xehová. ¹¹ Ollo! Escápate, **Sión, que agora vives coa filla de Babilonia!**

¹² Pois isto di o Señor Sabaoth , desde que a Gloria encargou

eu , sobre as nacións que te saquearon: 'Quen te toca, toca a niña dos meus ollos. ¹³ Agora mira, vou axitar a miña man sobre eles e serán saqueados por aqueles a quen escravizaron. Entón saberás que o Señor Sabaoth me enviou! ¹⁴ Canta, alégrate, filla de Sión, porque agora veño vivir entre ti -declara o Señor! ¹⁵ E ese día moitas nacións converteranse a Xehová. Si, converteranse no seu pobo e vivirán entre vós. Entón saberás que o Señor Sabaoth me enviou a ti! ¹⁶ Xehová tomará posesión de Xudá, a súa porción na Terra Santa, e volverá facer de Xerusalén a súa elección. (Zacaría 2:10-16, NJB; teña en conta que nas versións KJV /NKJV os versos están listados como Zacaría 2:6-12)

Os movementos ecuménicos e interreligiosos que promoven as Nacións Unidas, o Vaticano, moitos protestantes e os líderes ortodoxos orientais están claramente condenados pola Biblia e non deben ser alentados. Xesús advertiu dos que *dicían* seguilo que "enganarían a moitos" (Mateo 24:4-5). Moito ecumenismo está relacionado co "xinete branco" de Apocalipse 6: 1-2 (que NON é Xesús) e a rameira de Apocalipse 17.

Do mesmo xeito que Zacaría, o apóstolo Paulo tamén ensinou que a verdadeira unidade de fe non ocorrería ata *despois do* regreso de Xesús:

¹³ ata que todos cheguemos á unidade na fe e no coñecemento do Fillo de Deus e formemos o Home perfecto, plenamente maduro coa plenitude de Cristo mesmo. (Efesios 4:13, NJB)

Aqueles que cren que esta unidade vén antes do regreso de Xesús están nun erro. En realidade, cando Xesús regrese, terá que destruír a unidade das nacións que se unirán contra el:

^{11:15} Entón o sétimo anxo tocou a trompeta, e escoitáronse voces que gritaban no ceo, que chamaban: "O reino do mundo converteuse no reino do noso Señor e do seu Cristo, e el reinará para sempre". ¹⁶ Os vintecatro anciáns, entronizados na presenza de Deus, postráronse e tocaron o chan coa testa adorando a Deus ¹⁷ con estas palabras: "Dámosche grazas, Señor Deus todopoderoso, que é, que era, porque asumindo o teu gran poder

e comezando o teu reinado. ¹⁸ As nacións estaban alborotadas e agora chegou o momento da túa retribución, e de que os mortos sexan xulgados, e os teus servos os profetas, os santos e os que temen o teu nome, pequenos e grandes, sexan recompensados. . Chegou o momento de destruír os que están a destruír a terra». (Apocalipse 11:15-18, NJB)

^{19:6} E escoitei o que parecían ser as voces dunha multitude enorme, como o ruído do océano ou o gran ruxido dun trono, que respondeu: 'Aleluia! Comezou o reinado do Señor, noso Deus Todopoderoso; . . . ¹⁹ Entón vin á besta, con todos os reis da terra e os seus exércitos, reunidos para loitar contra o Xinete e o seu exército. ²⁰^{Pero} a besta foi tomada prisioneira, xunto co falso profeta que fixera milagres en favor da besta e con eles enganou aos que aceptaran marcar coa marca da besta e aos que adoraran a súa estatua. Estes dous foron arroxados vivos ao lago ardente de xofre ardente . ²¹ Todos os demais foron mortos pola espada do Xinete, que saíu da súa boca, e todas as aves engulíanse coa súa carne. . . ^{20:4} Entón vin tronos, onde tomaban asentos, e sobre eles foi conferido o poder de xuízo. Vin as almas de todos os que foran decapitados por ter testemuño de Xesús e por ter predicado a palabra de Deus, e os que se negaron a adorar á besta ou á súa estatua e non aceptaron a marca na súa fronte ou nas súas mans; cobraron vida e reinaron con Cristo mil anos. (Apocalipse 19: 6,19-21 ; 20:4, NJB)

Teña en conta que Xesús terá que destruír os exércitos do mundo unificados contra El. Entón El e os santos reinarán. É entón cando haberá unidade propia da fe. Por desgraza, moitos escoitarán aos falsos ministros que parecen bos, pero non o son, como advertiu o apóstolo Paulo (2 Corintios 11:14-15). Se máis entendería verdadeiramente a Biblia e o evanxeo do Reino de Deus, loitaría menos contra Xesús.

7. Ke ka baka la'ng Mmušo wa Modimo?

Aínda que aos seres humanos gústalles pensar que somos tan intelixentes, hai límites para o noso entendemento, aínda que a "comprensión de Deus é infinita" (Salmo 147:5).

É por iso que fará falta a intervención de Deus para arranxar este planeta.

Aínda que moitos cren *en* Deus, a gran maioría dos humanos non están dispostos a vivir como *El* realmente dirixe. Teña en conta o seguinte:

⁸ Mostrouche, home, o que é bo; E que che esixe o Señor, senón que fagas a xustiza, que ames a misericordia e que camines humildemente co teu Deus? (Miqueas 6:8)

Camiñar humildemente *con* Deus non é algo que a humanidade estea realmente disposta a facer. Desde a época de Adán e Eva (Xénese 3:1-6), os humanos optaron por confiar en si mesmos e nas súas prioridades, por riba das de Deus, a pesar dos seus mandamentos (Éxodo 20:3-17).

O Libro dos Proverbios ensina:

⁵ Confía no Señor con todo o teu corazón, e non te apoies no teu propio entendemento; ⁶ Recoñéceo en todos os teus camiños, e El guiará os teus camiños. ⁷ Non sexas sabio aos teus propios ollos; Teme ao Señor e apártate do mal. (Proverbios 3:5-7)

Porén, a maioría da xente non confiará verdadeiramente en Deus con todo o corazón nin esperará a que el dirixa os seus pasos. Moitos din que farán o que Deus quere, pero non o fan. A humanidade foi enganada por Satanás (Apocalipse 12:9) e caeu polos desexos do mundo e o "orgullo da vida" (1 Xoán 2:16).

Polo tanto, moitos teñen as súas propias tradicións relixiosas e gobernos seculares, porque pensan que saben mellor. Non obstante, non o fan (cf. Xeremías 10:23) nin se arrepentirán de verdade.

Por iso a humanidade precisa do Reino de Deus (cf. Mateo 24,21-22).

Considere as Benaventuranzas

Unha das series de declaracións máis coñecidas de Xesús foron as benaventuranzas, que deu no seu *Sermón no Monte* dos Olivos.

Fíxate en algo do que dixo:

³ "Dichosos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos. ⁴ Benaventurados os que choran, porque serán consolados. ⁵ Benaventurados os mansos, porque eles herdarán a terra. ⁶ Benaventurados os que teñen fame e sede de xustiza, porque serán saciados. ⁷ Benaventurados os misericordiosos, porque terán misericordia. ⁸ Benaventurados os limpos de corazón, porque verán a Deus. ⁹ Benaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus. ¹⁰ Benaventurados os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. (Mateo 5:3-10)

É no Reino de Deus (cf. Marcos 4:30-31), a miúdo denominado por Mateo como o Reino dos ceos (cf. Mateo 13:31), onde se cumprirán estas benditas promesas. É no Reino de Deus onde se cumprirá a promesa de que os mansos herdan a terra e os puros de ver a Deus. Agarda as boas novas das bendicións no Reino de Deus!

Os camiños de Deus son correctos

A verdade é que Deus é amor (1 Xoán 4: 8,16) e Deus NON é egoísta. As leis de Deus mostran amor a Deus e ao noso próximo (Marcos 12:29-31; Santiago 2:8-11). Os camiños do mundo son egoístas e acaban na morte (Romanos 8:6).

Teña en conta que a Biblia mostra que os cristiáns reais observan os mandamentos:

¹ Quen cre que Xesús é o Cristo, nace de Deus, e todo aquel que ama ao que enxendrou, ama tamén ao que naceu del. ² Por isto sabemos que amamos aos fillos de Deus, cando amamos a Deus e gardamos os seus mandamentos. ³ Porque este é o amor de Deus, que gardemos os seus mandamentos. E os seus mandamentos

son gravosos. (1 Xoán 5:1-3)

Todos os "mandamentos de Deus son xustiza" (Salmo 119:172). Os seus camiños son puros (1 Tito 1:15). Por desgraza, moitos aceptaron varias formas de "anarquía" e non se dan conta de que Xesús NON veu para destruír a lei nin os profetas, senón para cumprilos (Mateo 5:17), explicando o seu significado real e expandíndoos máis aló do que moitos. pensamento (p. ex. Mateo 5:21-28). Xesús ensinou que "o que o faga e o ensine, será chamado grande no reino dos ceos" (Mateo 5:19) (os termos 'Reino de Deus' e 'reino dos ceos' son intercambiables).

A Biblia ensina que a fe sen obras está morta (Santiago 2:17). Moitos afirman seguir a Xesús, pero non crerán verdadeiramente nas súas ensinanzas (Mateo 7:21-23) e non o imitarán como deberían (cf. 1 Corintios 11:1). "O pecado é a transgresión da lei" (1 Xoán 3:4, KJV) e todos pecaron (Romanos 3:23). Porén, a Biblia mostra que a misericordia triunfará sobre o xuízo (Santiago 2:13) xa que Deus ten verdadeiramente un plan para todos (cf. Lucas 3:6).

As solucións humanas, ademais dos camiños de Deus, non funcionarán. No reino milenario, Xesús gobernará con "unha vara de ferro" (Apocalipsis 19:15), e a boa vontade prevalecerá mentres a xente vivirá ao xeito de Deus. **TODOS os problemas do mundo existen porque as sociedades deste mundo se negan a obedecer a Deus e á súa lei** . A historia mostra que a humanidade non é capaz de resolver os problemas da sociedade:

⁶ Porque ter unha mente carnal é morte, pero ter unha mente espiritual é vida e paz. ⁷ Porque a mente carnal é inimizada contra Deus; pois non está suxeita á lei de Deus, nin pode estarlo. ⁸

Entón, os que están na carne non poden agradar a Deus.
(Romanos 8:6-8)

Os cristiáns deben centrarse no espiritual, e concédeselles o Espírito de Deus para facelo nesta época (Romanos 8:9), a pesar das nosas debilidades persoais:

²⁶ Pois ves, irmáns, a túa vocación, que non son chamados moitos sabios segundo a carne, nin moitos poderosos, nin moitos nobres.
²⁷ Pero Deus escolleu as cousas insensatas do mundo para avergoñar aos sabios, e Deus escolleu as cousas débiles do mundo para avergoñar as cousas poderosas; ²⁸ e as cousas viles do mundo e as que son desprezadas escolleu Deus, e as que non son, para destruír as cousas que son, ²⁹ para que ningunha carne se glorie na súa presenza. ³⁰Pero del estás en Cristo Xesús, quen se fixo para nós sabedoría de parte de Deus —e xustiza, santificación e redención— ³¹ para que, como está escrito: "O que se glorie, glóriese no Señor". (1 Corintios 1:26-31)

Os cristiáns deben gloriarse no plan de Deus! Agora andamos por fe (2 Corintios 5:7), mirando arriba (Colosenses 3:2) con fe (Hebreos 11:6). Seremos bendicidos por gardar os mandamentos de Deus (Apocalipsis 22:14).

Por que o Evanxeo do Reino de Deus?

Os protestantes tenden a sentir que unha vez que aceptaron a Xesús como salvador, buscaron o Reino de Deus. Os católicos cren que os bautizados, incluso cando eran nenos, entraron na súa igrexa como o reino. Os católicos e os ortodoxos orientais tenden a pensar que a través dos sacramentos, etc., buscan o reino de Deus. Mentres os cristiáns deben ser bautizados, os grecorromano-protestantes tenden a mirar ao mundo para resolver os problemas da humanidade. Adoitan ter un foco terrenal (cf. Romanos 8:6-8).

Buscar primeiro o Reino de Deus (Mateo 6:33) é ser un obxectivo para toda a vida para os cristiáns. Un obxectivo, non mirar para o mundo para buscar solucións, senón para Deus e os seus camiños. A boa nova do Reino de Deus cambia as nosas vidas.

A Biblia di que os cristiáns gobernarán con Xesús, pero entendes que iso significa que os verdadeiros cristiáns gobernarán as cidades? Xesús ensinou:

¹² "Un home nobre foi a un país afastado para recibir un reino e volver. ¹³ Entón chamou a dez dos seus servos, entregoulles dez minas e díxolles: "Fagan negocios ata que eu veña". ¹⁴ Pero os seus cidadáns odiárono e enviaron unha delegación detrás del, dicindo: "Non queremos que este home reine sobre nós".

¹⁵ "E así foi que cando volveu, recibiu o

reino , mandou entón chamar a estes servos, aos que lles dera o diñeiro, para saber canto gañara cada un co comercio. ¹⁶ Entón veu o primeiro, dicindo: "Mestre, a túa mina gañou dez minas". ¹⁷ E díxolle: "Ben, bo servo; porque eras fiel en moi pouco, tede autoridade sobre dez cidades. ¹⁸ E chegou o segundo, dicindo: "Mestre, a túa mina gañou cinco minas". ¹⁹ Do mesmo xeito díxolle: "Ti tamén estás sobre cinco cidades". (Lucas 19:12-19)

Sé fiel co pouco que tes agora. Os cristiáns terán a oportunidade de gobernar cidades reais, nun reino real. Xesús tamén dixo: "A miña recompensa está comigo , para dar a cada un segundo a súa obra" (Apocalipsis 22:12). Deus ten un plan (Xoán 14:15) e un lugar (Xoán 14:2) para aqueles que realmente lle responderán (Xoán 6:44; Apocalipse 17:14). O Reino de Deus é de verdade e ti podes ser parte del!

A principios de 2016, a revista *Science* tiña un artigo titulado "O poder das multitudes" que indicaba que a intelixencia artificial e o crowdsourcing podían resolver os "problemas perversos" aos que se enfronta a

humanidade. Porén, o artigo non conseguiu comprender o que era a maldade, e moito menos como resolvelo.

A cooperación, ademais de seguir os verdadeiros camiños de Deus, está tan condenada ao fracaso no século ^{XXI} como despois do Gran Diluvio cando a humanidade colaborou para construír a fallida Torre de Babel (Xénese 11:1-9).

Os problemas do mundo, en lugares como Oriente Medio (a pesar das ganancias temporais esperadas, por exemplo, Daniel 9:27a; 1 Tesalonicenses 5:3), non serán resoltos polos humanos; necesitamos a paz do Reino de Deus (Romanos 14: 17).

Os problemas do terrorismo internacional, malia as ganancias esperadas, non serán resoltos (cf. Ezequiel 21:12) polos enganados nas Nacións Unidas (cf. Apocalipse 12:9) —necesitamos a alegría e o consolo do Reino de Deus.

Os problemas do medio ambiente NON serán resoltos pola cooperación internacional, xa que as nacións do mundo axudarán a destruír a terra (Apocalipse 11:18), pero serán resoltos polo Reino de Deus.

Os problemas de inmoralidade sexual, aborto e venda de partes do corpo humano non serán resoltos polos EUA (cf. Apocalipse 18:13), senón polo Reino de Deus.

A débeda masiva que teñen os Estados Unidos, o Reino Unido e moitas outras nacións non se resolverá a través da intermediación internacional, senón finalmente (despois da destrución por Habacuc 2:6-8) polo Reino de Deus.

A ignorancia e a mala educación non serán resoltas polas Nacións Unidas: necesitamos o Reino de Deus. A loita relixiosa non será verdadeiramente resolta por ningún movemento ecuménico-interreligioso que acceda á salvación ademais do verdadeiro Xesús da Biblia. O pecado é O PROBLEMA no mundo e para iso, necesitamos o sacrificio de Xesús e o

seu regreso ao Reino de Deus. A ciencia médica moderna non ten todas as respostas para a saúde humana: necesitamos o Reino de Deus.

Os problemas da fame non serán resolto por organismos xeneticamente modificados que están a poñer en risco de fame a partes do mundo debido a posibles fracasos das colleitas; necesitamos o Reino de Deus.

A pobreza masiva en partes de África, Asia e noutros lugares, aínda que se beneficia durante un tempo do tempo final "Babilonia" (cf. Apocalipse 18:1-19), non resolverá o problema da pobreza: necesitamos o Reino de Deus. A idea de que, á marxe de Xesús, a humanidade pode traer a utopía nesta "idade actual do mal" é un falso evanxeo (Gálatas 1:3-10).

A fase milenaria do Reino de Deus é un reino literal que se establecerá na terra. Basearase nas leis amorosas de Deus e nun Deus amoroso como líder. Os santos reinarán con Cristo durante mil anos (Apocalipse 5:10; 20:4-6). Este reino incluírá aqueles que están verdadeiramente na Igrexa de Deus, pero ningunha escritura afirma que o Reino de Deus sexa realmente a Igrexa (católica ou non). A Igrexa de Roma opúxose á ensinanza milenaria, e máis tarde opoñeráse máis poderosamente á mensaxe do evanxeo da Biblia a medida que nos acheguemos ao final. Isto probablemente terá unha cobertura mediática significativa que pode axudar a cumprir Mateo 24:14.

Na súa fase final, o Reino de Deus incluírá a "Nova Xerusalén, que baixa do ceo de Deus" (Apocalipse 21:2) e o seu aumento non terá fin. Non haberá máis iniquidade, non haberá máis tristeza, nin máis morte.

Predicar e comprender o evanxeo do Reino de Deus é un tema importante da Biblia. Os escritores do Antigo Testamento ensinaron sobre iso. Xesús, Paulo e Xoán ensinaron sobre iso. O sermón "cristián" máis antigo que sobreviviu fóra do Novo Testamento ensinou sobre iso. Os líderes cristiáns de principios do século II, como Policarpo e Melito, ensinaron sobre iso. Nós na Igrexa *Continúa* de Deus ensinámolo hoxe. Lembre que o Reino de Deus é o primeiro tema que a Biblia mostra que Xesús predicou (Marcos 1:13. Tamén foi o que predicou despois da

resurrección (Feitos 1:3), e é algo que os cristiáns deberían buscar primeiro (Mateo). 6:33).

O evanxeo non só trata da vida e morte de Xesús. A énfase do evanxeo que Xesús e os seus seguidores ensinaron foi o Reino de Deus que ven. O evanxeo do reino inclúe a salvación por medio de Cristo, pero tamén inclúe o ensino do fin dos gobernos humanos (Apocalipse 11:15).

Lembre, Xesús ensinou que o fin non chegaría ata despois de que o evanxeo do reino fose predicado ao mundo como testemuño para todas as nacións (Mateo 24:14). E esa predicación está a suceder agora.

A boa nova é que **o Reino de Deus é a solución aos problemas aos que se enfronta a humanidade** . Porén, a maioría NON quere apoialo, nin escoitalo, nin quere crer na verdade. O Reino de Deus é eterno (Mateo 6:13), mentres "este mundo pasa" (1 Corintios 7:31).

Proclamar o verdadeiro evanxeo do Reino de Deus é algo que nos tomamos en serio na Igrexa *Continuada* de Deus. Esforzámonos por ensinar todas as cousas que ensina a Biblia (Mateo 28:19-20), incluíndo o Reino de Deus (Mateo 24:14). Mentres agardamos ese reino, necesitamos aprender e seguir os camiños de Deus e consolar aos demais que queren crer na verdade.

Non deberías apoiar a proclamación do evanxeo do próximo Reino de Deus? Creredes no evanxeo do Reino de Deus?

Kereke ya Modimo e Tswelang pele

Ofisi ya USA ya Kereke ya Modimo e Tswelang pele e teng mo: 1036 W. Grand Avenue, Lebopong la Grover, California, 93433 U.S.A.; weposaete www.ccoq.org.

Kereke ya Modimo e Tswelang pele (CCOG) Diwepesaete

CCOG.ASIA Sebaka se se na le tsepamiso ya maikutlo Asia.

CCOG.IN Lefelo le le lebišitšwe go bao ba bohwa bja India.

CCOG.EU Lefelo le le lebišitšwe Yuropa.

CCOG.NZ Lefelo le le lebišitšwe go New Zealand le ba bangwe bao ba nago le setlogo sa go tšwa Brithania.

CCOG.ORG Ye ke weposaete ye kgolo ya Kereke ya Modimo e Tswelang pele. E hlankela batho dikontinenteng ka moka. E na le dihlogo, dikgokagano le dibidio.

CCOGCANADA.CA Sebaka se se lebišitšwe go bao ba lego Canada.

CCOGAfrica.ORG Lefelo le le lebišitšwe go bao ba lego Afrika.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Ye ke weposaete ya polelo ya Sepaniši ya Kereke ya Modimo e Tswelang pele.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Kereke ya Modimo e Tswelang pele. E na le tshedimošo ka Seisemane le Setagalog.

Diwepesaete tša Ditaba le Histori

COGWRITER.COM Webosaete ye ke sedirišwa se segolo sa kgoeletšo gomme e na le ditaba, thuto, dihlogo tša histori, dibidio le dimphafatšo tša boporofeta.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Ye ke weposaete yeo e lego bonolo go e gopola yeo e nago le dihlogo le tshedimošo ka histori ya kereke.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Ye ke weposaete ya radio ya inthanete yeo e akaretšago ditaba le dihlogo tša Beibele.

Dikanale tša Bidio tša YouTube & BitChute tša Dithero le Dintlha tša Thero

BibleNewsProphecy kanale. Dibidio tša thero ya CCOG.

CCOGAfrica kanale. Melaetša ya CCOG ka maleme a Afrika.

CCOG Animations mokero wa go ruta dikarolo tša ditumelo tša Bokriste.

CCOG Sermones kanale e na le melaetsa ka puo ea Sepanishe.

ContinuingCOG kanale. Dithero tša bidio tša CCOG.

Seswantšho se bontšha ka mo tlase tše dingwe tša ditena tše sego kae tše di šetšego (gotee le tše dingwe tše di okeditšwego ka morago) tša moago kua Jerusalema wo ka dinako tše dingwe o tsebjago e le Cenacle, eupša o hlaloswa gakaone e le Kereke ya Modimo Mmotong wa Bodikela wa Jerusalema (yeo ga bjale o bitšwego Thaba ya Sione):

Go dumelwa gore se e bile lefelo leo mohlomongwe e bego e le moago wa pele wa kereke ya kgonthe ya Bokriste. Moago woo Jesu' 'ebangedi ya Mmušo wa Modimo' e bego e tla rerelwa go wona Ye e be e le moago kua Jerusalema wo o bego o ruta Ebangedi ya Mmušo wa Modimo.

Ka lebaka le le rena re leboga Modimo re sa kgaotše, ka gobane...lena bana bešo, le fetogile balatedi ba diphuthago tša Modimo tše kua Judea di lego go Kriste Jesu. (1 Bathesalonika 2:13-14)

Le lwelang ka go tia tumelo yeo e ilego ya newa bakgethwa gatee ya ba moka. (Juda 3).

Yena (Jesu) a re go bona, "Ke swanetše go bolela ka mmušo wa Modimo le metseng e mengwe, gobane ke romilwe ka baka la seo." (Luka 4:43).

Eupša nyakang mmušo wa Modimo, gomme dilo tše ka moka[c] di tla okeletšwa go lena. Le se ke la boifa, lena mohlape o monyenyanane, ka gobane Tatago lena o rata go le nea mmušo. (Luka 12:31-32).

Gomme Ebangedi ye ya mmušo e tla bolelwa lefaseng ka moka bjalo ka bohlatse go ditšhaba ka moka, ke moka bofelo bo tla tla. (Mateo 24:14).